

مدل‌سازی ضریب آسیب‌پذیری شهرها در برابر زلزله با استفاده از روش تاپسیس در محیط GIS (مطالعه موردی: شهر اردبیل)

فریبا اسفندیاری درآباد* – دانشیار ژئومورفولوژی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل
عطاء غفاری گیلانده – استادیار گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل
خداداد لطفی – کارشناس ارشد ژئومورفولوژی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل

تأثیرگذاری: ۱۳۹۱/۱۱/۲۰ پذیرش مقاله: ۱۳۹۲/۰۴/۲۸

چکیده

امروزه با توجه به رشد سریع جمعیت که به تبع آن، توسعه ساخت‌وسازها اجتناب‌ناپذیر شده است، هر روز بر فشار نیازهای زمینی بشر افزوده شده و بهره برداری از مناطق اطراف شهرها و روستاهای برای ایجاد خانه و تأسیسات اقتصادی و صنعتی فزونی می‌یابد و گاهی سکونتگاه‌های جدید استقرار اجباری دارند، اما آنچه حائز اهمیت است، وضعیت اسفار شهرباز و کلانشهرهایی است که روی گسل‌ها یا در مجاورت آن ساخته شده و در مععرض خطر زلزله قرار دارند. منطقه مورد مطالعه (شهر اردبیل) روی یک دشت رسوبی با مواد آبرفتی کمتر تحکیم یافته مستقر بوده و با زنجیره‌ای از گسل‌ها احاطه شده است. وجود این گسل‌ها و سابقه لرزه‌خیزی آنها و نیز، قرارگیری شهر اردبیل روی سازندهای سست آبرفتی از یک سو و ناهمگنی در شاخص‌های کالبدی از سوی دیگر، همواره شهر اردبیل را در برابر زمین‌لرزه مستعد آسیب کرده است. از آنجایی که در ارزیابی ریسک زلزله شهر اردبیل، عوامل متعددی دخیل هستند، لذا نیاز به استفاده از روشی که بتواند تلفیقی منطقی بین این عوامل ایجاد کند، ضروری به نظر می‌رسد. در این راستا کاربرد مدل تاپسیس مدد نظر بوده است. نتایج حاصل از تحلیل درجات آسیب‌پذیری در مناطق چهارگانه شهر اردبیل، نشان می‌دهد که میزان آسیب وارد در منطقه ۳ بیشتر از سایر مناطق است، به گونه‌ای که درصد از مساحت این منطقه (۶۷/۳۲ هکتار)، رتبه آسیب‌پذیری ۷ را دارد. در برآورد میزان آسیب‌پذیری مناطق مختلف شهری در برابر زلزله، مطالعاتی می‌تواند سودمندتر باشد که با جزئیات و تفصیل بیشتری به این مطالعات پردازد، تا سلسله‌مراحل آسیب‌ها با جزئیات دقیق‌تری مشخص شود. از این رو در پژوهش حاضر برای دستیابی به این هدف، برآن شدیم که در هر یک از مناطق چهارگانه شهر، به تفکیک محلات، به برآورد ضریب آسیب‌ها پردازیم. بر اساس نتایجی که از تحلیل درجات آسیب در سطح شهر به تفکیک محلات، به دست آمد، محله ۲ از منطقه ۳ شهر، آسیب‌پذیری‌ترین محدوده شهر شناسایی شد.

کلیدواژه‌ها: آسیب‌پذیری، زلزله، شهر اردبیل، مدل تاپسیس.

مقدمه

بهدلیل ذخیره‌شدن مقادیر زیادی انرژی در درون زمین و با توجه به نظریه جابه‌جایی قاره‌ها، تغییرات عمدت‌های در قسمت‌های سطحی زمین رخ می‌دهد که زمین‌لرزه یکی از این تغییرات است. به‌گفته دیگر، زمین‌لرزه پدیده انتشار امواج در زمین، بهدلیل آزاد شدن مقدار زیادی انرژی ناشی از اغتشاش سریع در پوسته زمین یا در قسمت‌های بالایی گوشه‌های در مدت کوتاه است (برگی، ۱۳۸۲: ۱۱).

زلزله پدیده‌ای طبیعی است که رخداد آن به خودی خود، الزاماً نتایج نامطلوب و ناگواری در پی ندارد؛ بلکه آنچه سبب آسیب و اطلاق واژه بلا به آن است، خسارات وارد و پیامدهای زیانبار ناشی از عدم آمادگی برای مقابله و رویارویی با این پدیده طبیعی است. ایران بهدلیل موقعیت خاص جغرافیایی و قرار گرفتن روی کمرنگ آلب - هیمالیا، یکی از کشورهای لرزه‌خیز جهان بهشمار می‌رود (جهانگیری، ۱۳۸۵: ۱۵۶-۱۵۵).

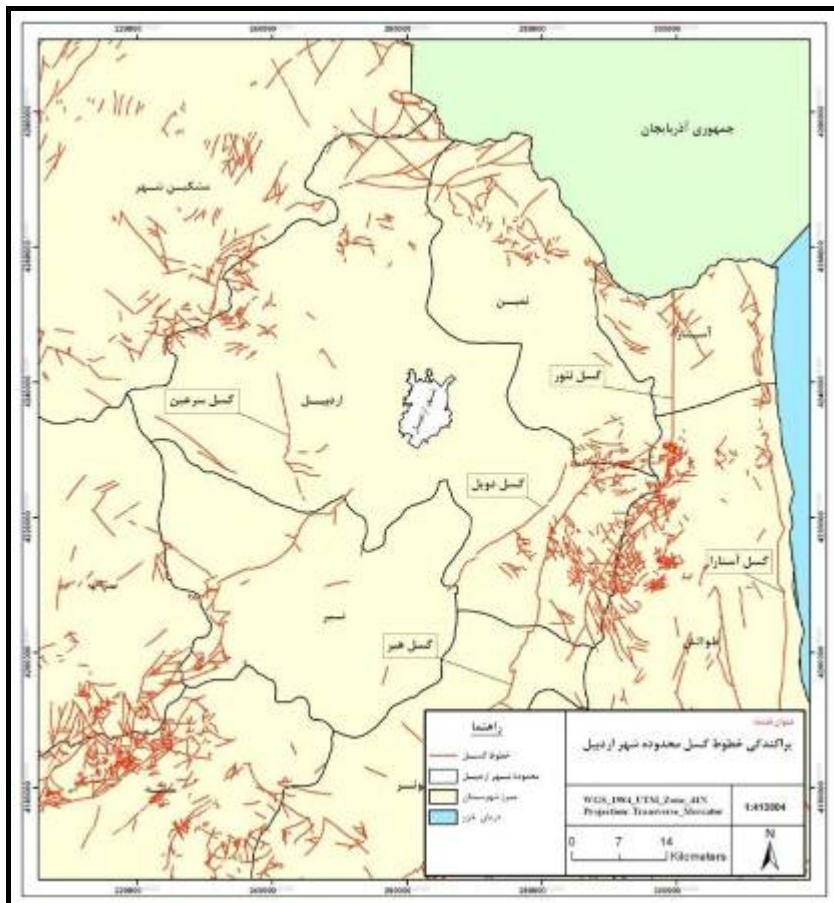
براساس گزارش سازمان ملل، کشور ایران در سال ۲۰۰۳ میلادی از میان کشورهای جهان، رتبه نخست را در تعداد زلزله‌های با شدت بالای ۵/۵ ریشتر و یکی از بالاترین رتبه‌ها را در زمینه آسیب‌پذیری از زلزله و تعداد افراد کشته شده در اثر این سانحه داشته است. بر اساس همین گزارش، در کشور ایران زلزله، وجه غالب را در بین سوانح طبیعی دارد (فرج‌زاده اصل، ۱۳۹۰: ۲۰).

استقرار اولیه شهر اردبیل در موقعیت کنونی و رشد آن، بدليل وجود رودخانه بالقلی و خاک حاصلخیز دشت اردبیل بوده که شرایط مناسب کشت و زرع را برای ساکنان نخستین آن فراهم کرده است. در گذر زمان و با به‌وقوع پیوستن حوادث متعدد تاریخی، بهویژه روی کار آمدن خاندان صفویه در ایران، رشد شهر اردبیل با شتاب بیشتری ادامه یافته است، بهویژه اینکه در سال‌های اخیر با مطرح شدن شهر اردبیل به عنوان مرکز استان و تمرکز یافتن فعالیت‌های سیاسی، اقتصادی، تجاری و خدماتی، شاهد رشد فزاینده شهر و به دنبال آن، افزایش جمعیت این شهر بوده‌ایم.

رشد و توزیع غیر متوازن جمعیت و وجود بافت‌های فرسوده و تخربی در سطح شهر از یک سو و قرارگیری شهر اردبیل روی بستر آبرفتی که نسبت به بسترها سنگی مقاومت کمتری در برابر ارتعاشات زلزله دارد و وقوع زلزله‌های متعدد، بهویژه زلزله ۵/۴ ریشتری اسفند ماه ۱۳۷۵ از سوی دیگر، موجب شده است که همواره محدوده مورد مطالعه با خطر آسیب جدی در برابر زلزله روبرو شود؛ خطری که باید برای مقابله با آن آماده بود.

اگرچه بر اساس شواهد زمین‌شناسی، بستر شهر اردبیل بهدلیل منفصل بودن مواد تشکیل‌دهنده آن، دچار گسل‌خوردگی نشده است، اما گسل‌های توانمندی که در دامنه‌های سبلان و ارتفاعات باغرو با فاصله‌اندک از شهر اردبیل قرار گرفته‌اند، بیشترین تهدید برای آن محسوب می‌شوند که از جمله این گسل‌ها می‌توان به گسل آستانه، گسل هیر، گسل سرعین، گسل دویل و گسل نئور اشاره کرد (شکل ۱). از آنجایی که گسل‌ها منشأ بسیاری از زلزله‌ها هستند، بنابراین بهدلیل وجود گسل‌های مهم لرزه‌زا پیرامون محدوده مورد مطالعه، زلزله خطری بسیار محتمل برای مردم شهر اردبیل شمرده می‌شود. از این رو در پژوهش پیش رو با استفاده از مدل تاپسیس و اهدافی چون، ارائه و معرفی الگوی سلسله‌مراتبی از وضعیت آسیب‌پذیری شهر اردبیل در برابر زلزله؛ تعیین مهم‌ترین عوامل آسیب‌زا در برابر زلزله در محدوده شهر اردبیل و ارائه راهکاری در چارچوب مدلی واقعی از وضعیت آسیب‌پذیری شهر برای مسئلان در جهت رفع

ضعف‌های موجود و کاهش آسیب‌های احتمالی ناشی از زلزله، به ارزیابی خربب آسیب‌پذیری شهر اردبیل در برابر زلزله پرداخته خواهد شد.

شکل ۱. پراکندگی خطوط گسل در محدوده شهر اردبیل

در خصوص سوانح طبیعی، بهخصوص زلزله و تعیین آسیب‌پذیری شهرها در برابر آن، مطالعات زیادی را می‌توان در منابع لاتین و فارسی یافت که به برخی از آنها اشاره می‌شود.

روستایی (۱۳۹۰) خطر گسل تبریز بر کاربری‌های مختلف اراضی شهری را پنهان‌بندی کرده است. در این پژوهش شهر تبریز به پنهان‌های با خطر بسیار بالا، بالا، نسبتاً بالا، متوسط، نسبتاً پایین و پایین تقسیم‌بندی شده است. شهریابی (۱۳۹۰) خطر زمین‌لرزه را در استان کردستان با استفاده از روش تحلیل چندمعیاره فضایی بررسی کرده است. وی در این پژوهش با مدل تحلیل چندمعیاره، رخداد زمین‌لرزه را در استان کردستان به تفکیک شهرستان پنهان‌بندی کرده است. فرج‌زاده اصل (۱۳۹۰) به ارزیابی آسیب‌پذیری مسکن شهری در برابر زلزله در منطقه ۹ شهرداری تهران پرداخته است. این پژوهش با توجه به روش‌های مبتنی بر پایگاه اطلاعاتی و با بهره‌گیری از مدل تاپسیس فازی و نرم‌افزارهای مبتنی بر رویکرد سیستم اطلاعات جغرافیایی انجام گرفته است که نتایج حاصله حاکی از آسیب‌پذیر بودن منطقه ۹ تهران در برابر زلزله و کارایی مدل تاپسیس فازی در ارزیابی آسیب‌پذیری منطقه مورد مطالعه است.

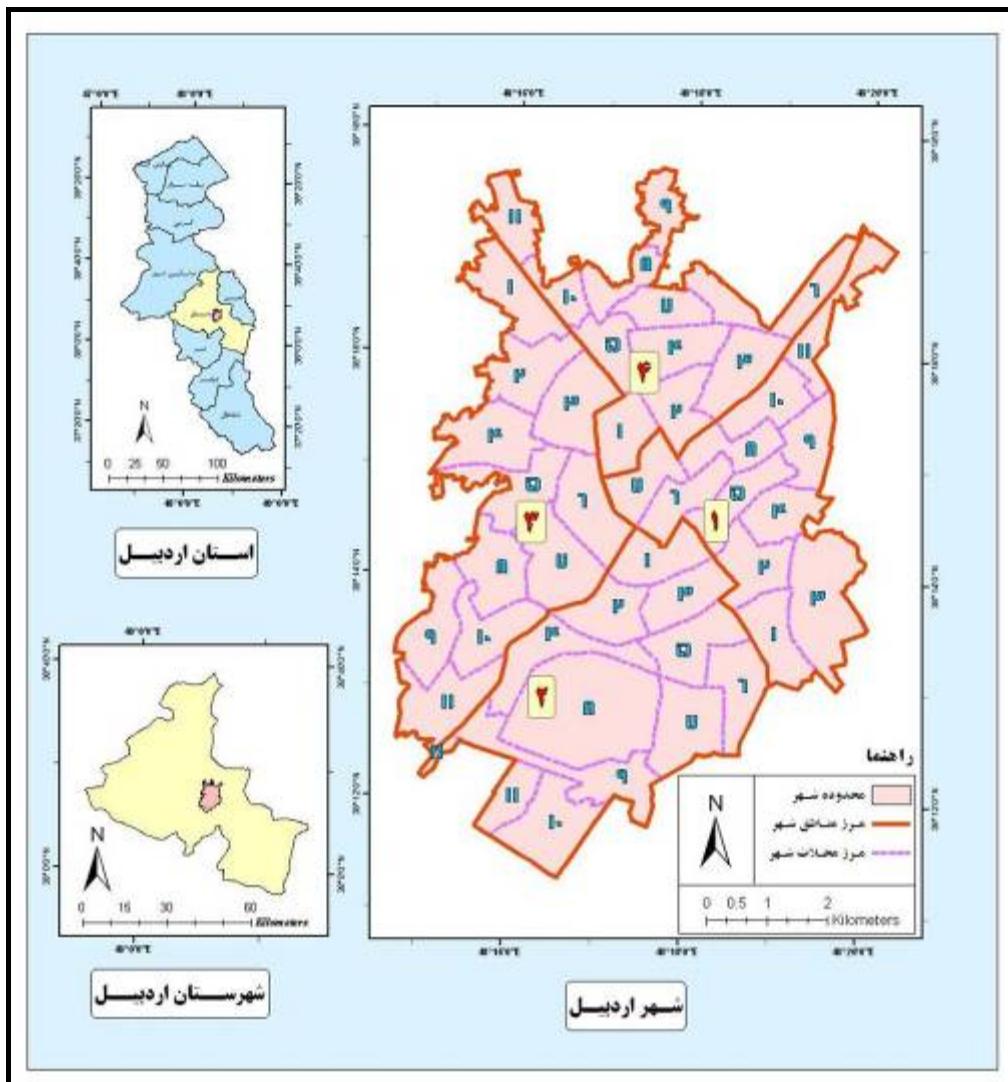
شیعه (۱۳۸۹) آسیب‌پذیری منطقه ۶ شهر تهران را در برابر زلزله با استفاده از روش تحلیل سلسله معکوس (GIS) و نیز با در نظر گرفتن شاخص‌های درجه محصوریت، تراکم جمعیتی، تراکم ساختمانی، کاربری زمین، پیشینه شتاب (PGA) منطقه و کیفیت ابنيه بررسی کرد و برآوردی از میزان آسیب‌پذیری شهر تهران در مقابل زلزله ارائه داد. شیعه به این نتیجه رسیده است که مناطق با تراکم جمعیت بالا، تراکم ساختمان بالا، کیفیت ابنيه پایین و فاصله زیاد تا مراکز امدادی نسبت به سایر قطعه‌ها، امتیاز آسیب‌پذیری بالاتری دارند. احذف از (۱۳۸۹) به مدل سازی آسیب‌پذیری ساختمانی شهر زنجان در مقابل زلزله با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی در محیط سامانه اطلاعات جغرافیایی پرداخته و با استفاده از این روش، به ارائه سناریوهای زلزله در شدت‌های مختلف و ریزپنهانی‌بندی آسیب‌های وارد به ساختمان‌ها و تلفات انسانی و خسارات اقتصادی وارد به شهر زنجان پرداخته است. یافته‌های این پژوهش نشان داد که منطقه ۳ شهر زنجان، به دلیل فرسودگی بافت و استفاده از مصالح کم‌دومام در ساخت‌وسازها، آسیب‌پذیری بالای دارد.

کاوا (۱۹۹۹) برای تهییه یک نقشه آسیب‌پذیری از GIS استفاده کرد و در مدل خود از اطلاعاتی مانند، توپوگرافی و محل گسل‌های منطقه، محل تأسیسات زیربنایی و پراکنش جمعیت برای مدل سازی آسیب‌پذیری استفاده کرد. بومر، بنیتو، سوداد و لیمونی (۲۰۰۲) زلزله ژانویه و فوریه ۲۰۰۱ السالوادور که با قدرت ۷/۷ ریشتر رخ داده بود را مورد مطالعه قرار دادند. راشد و ویک (۲۰۰۳) میزان آسیب‌پذیری ناشی از زلزله را با استفاده از روش AHP و نرم‌افزار GIS مدل سازی کردند. آنیونیونی (۲۰۰۷) تأثیرات زلزله بر تأسیسات صنعتی را با استفاده از اطلاعات زلزله‌های پیشین بررسی و الگویی را ارائه کرده است. میکائیل (۲۰۰۸) آسیب ناشی از زلزله در متropولیتین شهر نیویورک را بر اساس شرایط ژئوتکنیکی و شرایط خاک منطقه برآورد کرد و به سناریوسازی و مدل سازی برای آن پرداخت.

لانتادا، پوچدس و بارت (۲۰۰۹) در پژوهشی ضمن مدل سازی آسیب‌پذیری شهر بارسلون، به ارزیابی خسارات انسانی و اقتصادی در شهر پرداختند. زعفرانی، نورزاد، انصاری و برگی (۲۰۰۹) در پژوهشی، مدل سازی فرایند زلزله‌های ایران و تخمین جنبش زمین در زلزله‌های آتی تهران بزرگ را انجام داده‌اند. تانگ و ون (۲۰۰۹) با استفاده از هوش مصنوعی و GIS، خطر زلزله را در شهر دیانگ چین ارزیابی کردند.

موقعیت محدوده مورد مطالعه

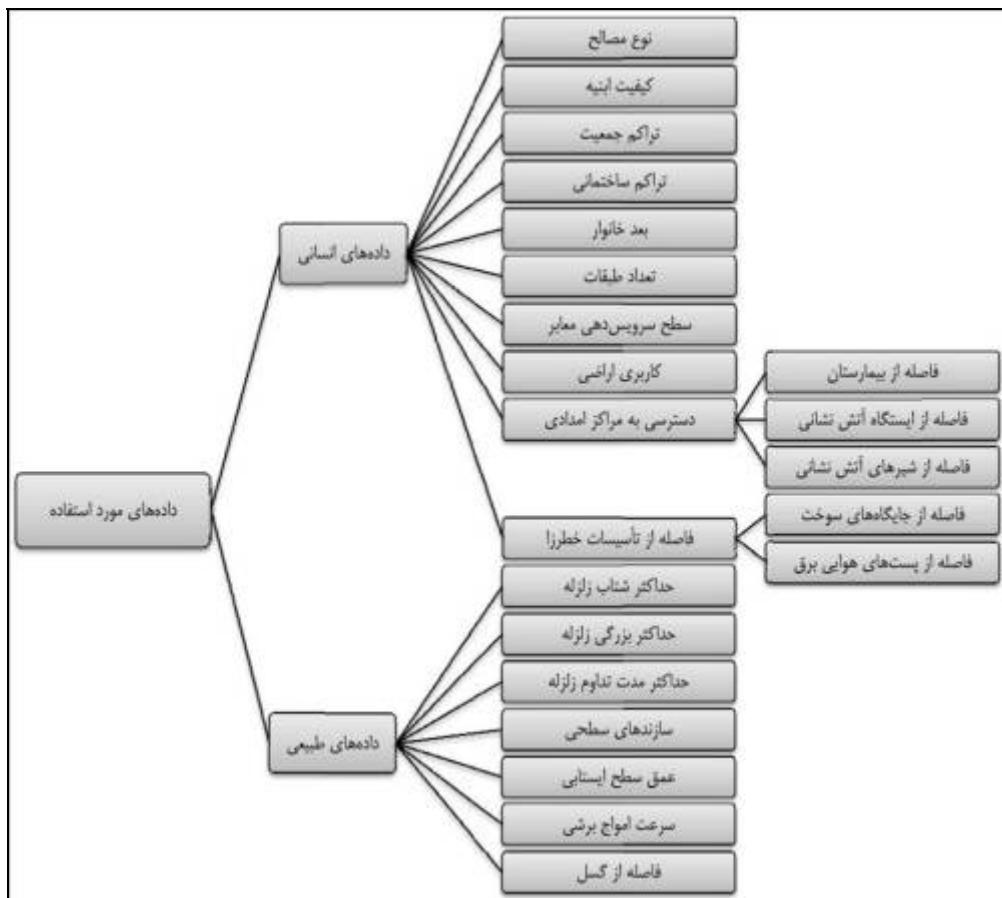
شهر اردبیل در شمال غرب کشور و دامنه‌های شرقی سبلان، در ارتفاع ۱۳۴۰ متری از سطح دریا بین مدارهای ۳۸° تا ۱۸° عرض شمالی از مدار استوا و ۱۴° تا ۲۰° طول شرقی از نصف‌النهار گینویج قرار گرفته است. این شهر در سال ۱۳۹۰ جمعیتی افزون بر ۴۸۰,۰۰۰ نفر را در خود جای داده است که با این جمعیت و مساحت ۶۳۰۰ هکتاری، تراکم ناخالص ۷۶ نفر در هر هکتار را نشان می‌دهد. قسمت عمده نشستگاه شهر اردبیل را رسوبات دوران کواترنری پوشانده است. به طور کلی، شهر و محدوده‌های اطراف آن (شمال، غرب و شرق) روی رسوبات دشت و پادگانه‌های آبرفتی جوان و مخروطه‌افکنه‌ها پراکنده شده است (شکل ۲).

شکل ۲. نقشه موقعیت محدوده مورد مطالعه

مواد و روش‌ها

موادی که در این پژوهش به کار گرفته می‌شوند، مشتمل بر نقشه‌ها یا آرشیو‌های اطلاعاتی مربوط به معیارهایی هستند که در تعیین ضریب آسیب‌پذیری شهرها در برابر زلزله به کار گرفته می‌شوند (شکل ۳). اطلاعات مذکور بر پایه استفاده از منابع کتابخانه‌ای، اسنادی، دیجیتالی و پایگاه‌های اینترنتی مرتبط با موضوع پژوهش و با مراجعه به سازمان‌ها و ارگان‌هایی چون، سازمان مدیریت بحران استان اردبیل، سازمان راه و شهرسازی استان، سازمان آب منطقه‌ای استان و استانداری به دست آمده است. نرم‌افزارهای مورد استفاده در این پژوهش به تناسب کاربرد عبارتند از: نرم‌افزارهای Arc GIS نسخه ۹/۳، IDRISI Kilimanjaro نسخه ۳/۳ و Grapher 4، در فازهای مربوط به ورود، ذخیره و مدیریت، پردازش و تحلیل داده‌ها و نرم‌افزار اکسل نسخه ۲۰۰۷ برای انجام محاسبات کمی.

شکل ۳. نمودار داده‌های مورد استفاده در فرایند پژوهش

تهیه نقشه معيار: یک معيار^۱، استانداردی برای قضاوت یا قاعده‌ای برای آزمون میزان مطلوبیت گزینه‌های تصمیم‌گیری است و از نقشه‌هایی که معرف تغییرات وضعیت و مقادیر معيار در فضای جغرافیایی هستند، با نام نقشه‌های معيار یاد می‌شود (مالچفسکی، ۱۳۸۵: ۱۵۵). فهرست معيارهای مورد استفاده در بحث ارزیابی و تصمیم‌گیری، از راههایی چون مطالعات اسنادی و کتابخانه‌ای، بررسی ادبیات موضوع و پیمایش نظرات و عقاید افراد صاحب‌نظر، به دست می‌آید. مطابق با جدول ۱ در ماتریس معيارهای ارزیابی، هر z_i ، معرف صورت وضعیت پیکسل i (سلول تشکیل‌دهنده نقشه رستری از محدوده مورد مطالعه) است که به‌ازای وضعیت ثبت‌شده از معيار z ، تعیین شده است.

در این مقاله، مرحله مربوط به ارزش‌گذاری و استانداردسازی به صورت تواأم و برمبنای ارزش عضویت در مجموعه فازی در نظر گرفته شده است. ارزش عضویت یا درجه تعلق در یک مجموعه فازی را می‌توان با شماره‌ای تعیین کرد که دامنه آن بین مقادیری چون صفر تا ۱ یا صفر تا ۲۵۵ قرار دارد (آشور، ۱۳۹۰: ۱۵۴). در دامنه بین صفر و ۱، اگر $1 = \mu_A(X)$ باشد، در این صورت عنصر X به صورت کامل به دامنه A تعلق دارد. به همین ترتیب اگر $0 = \mu_A(X)$ باشد، در این صورت عنصر X به طور مشخص به دامنه A تعلق ندارد. درجه بالای ارزش عضویت یک عنصر، به معنای نسبت بالای تعلق آن به مجموعه است (افزو، ۱۳۹۰: ۱۰۸).

جدول ۱. ماتریس معیارهای مورد استفاده در ارزیابی آسیب‌پذیری ناشی از زلزله

نام	نوع	جهانی	جهانی	جهانی	جهانی	جهانی							
...	X ₁₃	X ₁₂	X ₁₁	پیکسل ۱	
...	X ₂₃	X ₂₂	X ₂₁	پیکسل ۲	
⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮
...	X _{m3}	X _{m2}	X _{m1}	پیکسل m	

نمود	آجنبی	عده	نام	نام	نمود	آجنبی							
X _{1n}	پیکسل ۱
X _{2n}	پیکسل ۲
⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮
X _{mn}	پیکسل m

منبع: نگارندهان

در پژوهش حاضر با استفاده از امکاناتی که در تابع فازی از نرم‌افزار IDRISI Kilimanjaro وجود دارد، برای استانداردسازی نقشه‌هایی که به صورت نقشه‌های معیار تهیه شده‌اند، به ترتیب، از توابع عضویت Sigmoidal و linear و در قالب‌هایی چون، الگوهایی افزایشی به صورت یکنواخت، کاهشی به صورت یکنواخت و سایمتربیک استفاده شده است. در رابطه با هر معیار، دامنه‌ای از مقادیر در نظر گرفته شده است که اگر مقادیر ثبت شده از معیار در پیکسل‌ها، بیشتر یا کمتر از این مقادیر باشند، به منزله درجه عضویت صفر در دامنه تعیین شده تلقی می‌شود و درنتیجه، میزان مطلوبیت برابر با صفر می‌شود. از سوی دیگر، اگر مقادیر اندازه‌گیری شده از معیار در پیکسل‌ها با درجه کامل عضویت، منطبق بر دامنه تعیین شده باشد، به معنای مطلوبیت حداقل در آن معیار است. سایر سطوح مطلوبیت نیز در حد فاصل درجه عضویت صفر و درجه عضویت حداقل قرار دارند. تغییرات درجه عضویت می‌تواند در دامنه $(\mu_D \leq X \leq 1)$ یا $(0 \leq \mu_D \leq 0.255)$ قرار گیرند که در پژوهش پیش رو برای استانداردسازی تغییرات مقادیر معیار در محیط IDRISI Kilimanjaro از تغییرات درجه عضویت در دامنه $(0 \leq \mu_D \leq 0.255)$ استفاده شده است. از سوی دیگر مدل تاپسیس، به منزله قاعدة تصمیم‌گیری چندمعیاری در ارزیابی ضریب آسیب‌پذیری شهر اردبیل در برابر زلزله، محور اصلی در فرایند روش پژوهش در نظر گرفته شده است. روش مرتب‌سازی اولویت گزینه‌ها بر مبنای میزان مشابهت به راه حل ایده‌آل^۱ (تاپسیس)، یکی از رایج‌ترین روش‌ها در تعیین میزان انفکاک از موقعیت ایده‌آل محسوب می‌شود. بر اساس این روش بهترین گزینه، گزینه‌ای است که به طور همزمان، نزدیک‌ترین واحد به نقطه ایده‌آل و دورترین واحد از نقطه متصف به شرایط نامطلوب باشد. از امتیازهای مهم این روش آن است که همزمان می‌توان از

1. Technique for order preference by similarity to the ideal solution

شاخص‌ها و معیارهای عینی و ذهنی استفاده کرد. با این حال باید هنگام محاسبات ریاضی در این مدل، تمامی مقادیر نسبت داده شده به معیارها از نوع کمی باشند، در صورت کیفی بودن نسبت داده شده به معیارها، بایستی آنها را به مقادیر کمی تبدیل کرد. اگرچه روش تاپسیس را می‌توان هم در محیط رستری و هم در محیط برداری مربوط به GIS به کار برد، اما این روش به طور ویژه‌ای مناسب با ساختار داده‌های رستری است. روش کار مبتنی بر GIS، باید طی مراحل زیر انجام گیرد (مالچفسکی، ۱۳۸۵: ۳۷۴-۳۷۵):

مرحله اول: تشکیل ماتریس داده‌ها (رابطه ۱) براساس n آلترناتیو و m شاخص که در آن x_{ij} معرف نمره خام پیکسل آنم در معیار زام است.

$$X_{ij} = \begin{bmatrix} x_{11} & x_{12} & \vdots & x_{1n} \\ x_{21} & x_{22} & \dots & x_{2m} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ x_{m1} & x_{m2} & \dots & x_{mn} \end{bmatrix} \quad (\text{رابطه } 1)$$

مرحله دوم: در این مرحله با استانداردسازی داده‌ها، دامنه مقادیر (x_{ij}) را که در واحدهای اندازه‌گیری متفاوت (همچون واحد اندازه‌گیری رتبه‌ای، درصدی و متريک) وجود دارند، به یک دامنه استاندارد تبدیل کرده و مقادیر استاندارد شده داده‌ها (v_{ij}) را به دست آوریم. در چنین روندی، لایه‌های نقشه استانداردی به دست می‌آید که می‌توان آنها را با هم مقایسه و ترکیب کرد (رابطه ۲).

$$V_{ij} = \begin{bmatrix} v_{11} & v_{12} & \vdots & v_{1n} \\ v_{21} & v_{22} & \dots & v_{2m} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ v_{m1} & v_{m2} & \dots & v_{mn} \end{bmatrix} \quad (\text{رابطه } 2)$$

مرحله سوم: وزن‌های (w_j) مربوط به هر صفت تعیین می‌شود، مجموع وزن‌ها باید به گونه‌ای باشد که $1 \leq w_j \leq \sum_j w_j = 1$ و به دست آید.

مرحله چهارم: با ضرب هر ارزش از لایه صفت استاندارد شده v_{ij} در وزن متناظر بر آن (w_j)، لایه‌های نقشه استاندارد شده وزنی ایجاد می‌شود. هر سلول از لایه‌ها، حاوی ارزش استاندارد شده وزنی v_{ij} هستند.

مرحله پنجم: ارزش حداقل (v_{+j}) در هر یک از لایه‌های نقشه استاندارد شده وزنی، تعیین می‌شود (ارزش‌ها تعیین کننده نقطه ایده‌آل هستند): یعنی ($v_{+j} = (v_{max1}, v_{max2}, \dots, v_{maxn})$).

مرحله ششم: در این مرحله، ارزش حداقل (v_{-j}) برای هر لایه از نقشه استاندارد شده وزنی تعیین می‌شود (ارزش‌ها تعیین کننده نقطه حضیض هستند) به صورتی که ($v_{-j} = (v_{max1}, v_{max2}, \dots, v_{maxn})$).

مرحله هفتم: با استفاده از یک اندازه انفکاک، فاصله بین نقطه ایده‌آل و هر گزینه محاسبه می‌شود؛ یک انفکاک را می‌توان با استفاده از متریک فاصله اقلیدسی محاسبه کرد (رابطه ۳).

$$s_{i+} = \sqrt{\sum_j (v_{ij} - v_{+j})^2} \quad (\text{رابطه } 3)$$

مرحله هشتم: با استفاده از همان اندازه انفکاک، فاصله بین هر گزینه و نقطه حضيض محاسبه می‌شود (رابطه ۴).

$$s_{i-} = \sqrt{\sum_j (v_{ij} - v_{-j})^2} \quad \text{رابطه ۴}$$

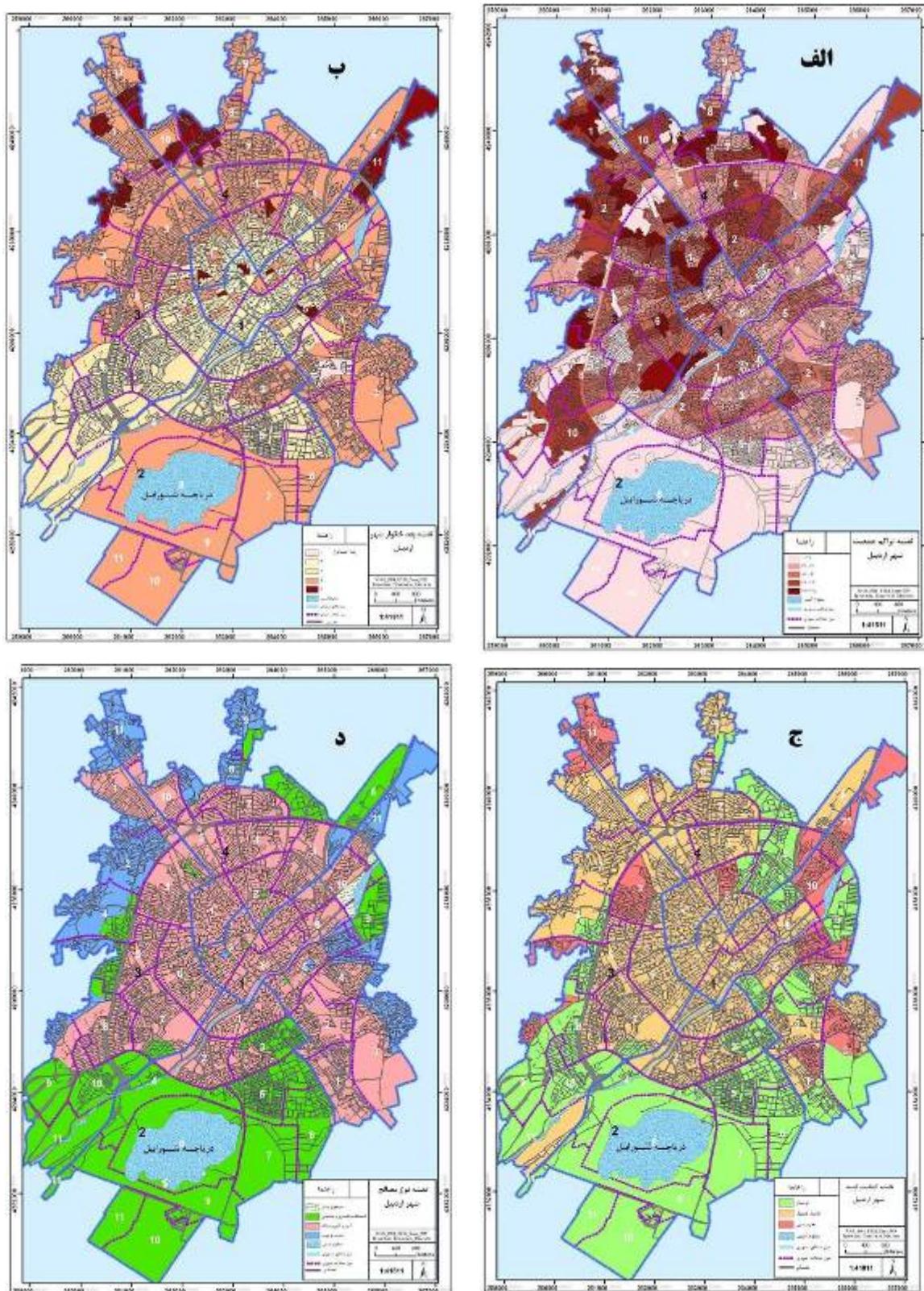
مرحله نهم: با استفاده از رابطه ۵، نزدیکی نسبی به نقطه ایده‌آل (C_{i+}) محاسبه می‌شود؛ به طوری که $1 < C_{i+} <$ است. بر این اساس هر اندازه یک گزینه به نقطه ایده‌آل نزدیکتر باشد، C_{i+} به سمت ۱ میل می‌کند (رابطه ۵).

$$C_{i+} = \frac{s_{i-}}{s_{i+} + s_{i-}} \quad \text{رابطه ۵}$$

مرحله دهم: در این مرحله گزینه‌ها بر حسب یک ترتیب نزولی از C_{i+} رتبه‌بندی می‌شوند؛ گزینه‌ای که با بالاترین ارزش از C_{i+} همراه باشد، بهترین گزینه است.

ارزش‌گذاری و استانداردسازی دامنه تغییرات ثبت شده از معیارها: ارزش‌گذاری به این معناست که به مقادیر مشخص شده از معیارها بر حسب میزان مطلوبیت، ارزشی تعلق گیرد. استاندارد کردن داده‌ها نیز، به معنای همسان کردن دامنه تغییرات استاندارد شده داده‌ها، در دامنه‌هایی همچون صفر تا ۱ و صفر تا ۲۵۵ است؛ زیرا معیارهای مورد استفاده در فرایند ارزیابی، ممکن است در واحدهای اندازه‌گیری متفاوتی مورد سنجش قرار گیرند (مانند زاویه اصطکاک در اندازه‌گیری مقاومت برشی خاک و متر در اندازه‌گیری فاصله از گسل)، درنتیجه در فرایند همپوشی نمی‌توان محاسبات ریاضی را روی آنها اعمال کرد. در این مقاله، فرایند عملیاتی ارزش‌گذاری و استانداردسازی، به صورت توأم و بر مبنای ارزش عضویت در مجموعه فازی به انجام رسیده است. فهرست نقشه‌های معیار مورد استفاده در این مقاله و مبنای نظری مطرح در ارزش‌گذاری و استانداردسازی مقادیر ثبت شده در نقشه‌های معیار عبارتند از:

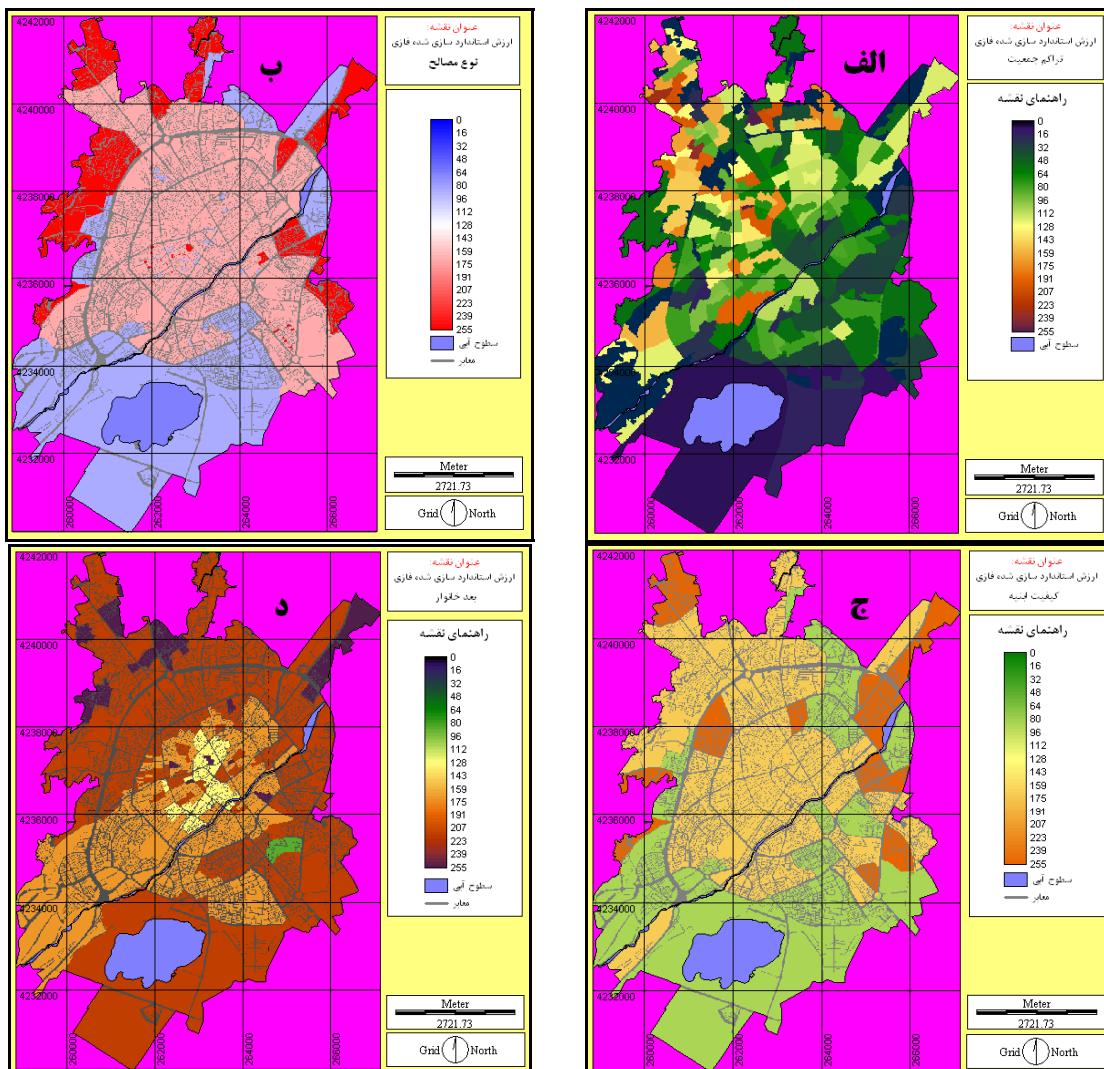
- **تراکم جمعیت:** شاخصی برای مشخص کردن بار جمعیتی در موقع زلزله است و درنتیجه با بیشتر شدن تراکم جمعیت، سرعت پناه‌گیری و خدمات رسانی و امداد پایین می‌آید و برعکس (شکل ۴-الف).
- **بعد خانوار:** بالا بودن شاخص بعد خانوار در واحد مسکونی، احتمال افزایش تلفات انسانی را بیشتر می‌کند؛ یعنی هرچه فضای آزاد در واحدهای مسکونی کمتر باشد، میزان آسیب‌پذیری بیشتر خواهد بود و برعکس (شکل ۴-ب).
- **کیفیت ابنيه:** این شاخص تأثیر بسیار مهمی بر میزان آسیب‌پذیری ساختمان دارد. احتمال مقاومت ساختمان‌های با کیفیت بالا (نوساز) در مقابل زلزله، نسبت به ساختمان‌های مخربه و مرمتی بیشتر است. شایان ذکر است که قدمت یک سازه الزاماً رابطه مستقیمی با کیفیت ندارد، اما در بیشتر موارد ساختمان‌هایی با سن بیش از ۳۰ سال، نیاز به تعمیر اساسی دارند (شکل ۴-ج). در عین حال رعایت نکردن اصول آین نامه زلزله در ساخت و ساز ساختمان نیز، باعث کاهش کیفیت بنا می‌شود (ستوده، ۱۳۸۰: ۱۷۰).
- **نوع مصالح:** نوع مصالح سازه‌ها یکی از معیارهای مهم و مؤثر در تعیین ضریب آسیب‌پذیری شهرها در برابر زلزله محسوب می‌شود. بدیهی است سازه‌هایی که با مصالح مقاوم و استاندارد بالا ساخته شده‌اند، اینمی مناسبی در برابر زلزله داشته و امنیت بالایی برای ساکنان فراهم می‌کنند (شکل ۴-د).

شكل ۴. الف: نقشه معيار تراکم جمعیت؛ ب: نقشه معيار بعد خانوار؛ ج: نقشه معيار کیفیت ابنيه
د: نقشه معيار نوع مصالح شهر اربیل

برای اینکه نقشهٔ معیارهای بیان شده قابلیت انجام عملیات و محاسبات ریاضی را داشته باشد با استفاده از تابع فازی در محیط رستری نرمافزار IDRISI Kilimanjaro، نقشهٔ فازی استاندارد شده در حد فاصل ۰-۲۵۵ در محيط رستری نرمافزار Kilimanjaro برای نقشهٔ معیارهای فوق تهیه شد.

در نقشه‌های فازی شده، مناطقی که امکان آسیب‌پذیری بالای دارند، از سایر مناطق جدا شدند. برای مثال در نقشهٔ تراکم جمعیت، مناطقی با تراکم جمعیت بالا؛ در نقشهٔ بعد خانوار، مناطق دارای خانوارهای پرجمعیت‌تر؛ در نقشهٔ نوع مصالح، سازه‌هایی که با مصالح کم‌دوم و از نوع خشت و چوب ساخته شده و درنهایت، در نقشهٔ کیفیت ابنيه، سازه‌های که به‌دلیل قدمت بالا و فرسودگی استخوان‌بندی سازه از نوع تخریبی یا در کل فاقد استخوان‌بندی هستند، جزء مناطق با پتانسیل بالای آسیب‌پذیری قرار گرفتند. از این‌رو در نقشه‌های فازی استاندارد شده با توجه به روش استانداردسازی، ارزش عددی برای این‌گونه مناطق، به سمت عدد ۲۵۵ می‌کند (شکل ۵).

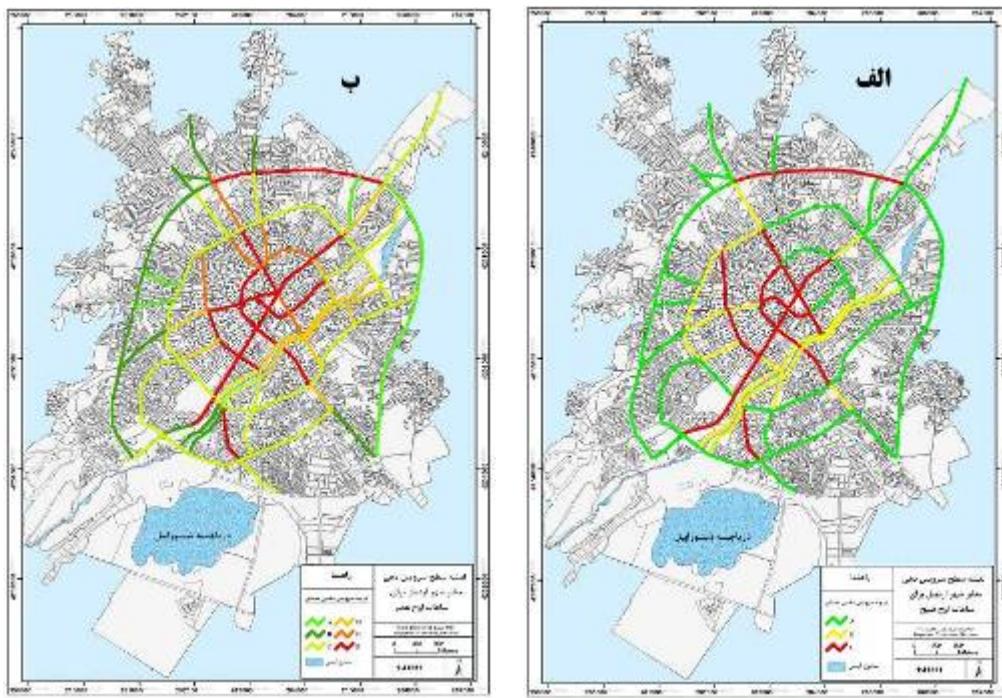
شکل ۵. الف: نقشهٔ فازی استاندارد شده برای معیار تراکم جمعیت؛ ب: نقشهٔ فازی استاندارد شده برای معیار نوع مصالح؛
ج: نقشهٔ فازی استاندارد شده برای معیار کیفیت ابنيه و د: نقشهٔ فازی استاندارد شده برای معیار بعد خانوار شهر اردبیل

دسترسی به مراکز امداد و نجات: این شاخص بیشتر با زمان بعد از وقوع حادثه در ارتباط است. از مهم‌ترین عوامل مؤثر در بحث کارایی‌سنگی مراکز امداد و نجات که تعیین کننده سطح عملکرد این مراکز در موقع بحرانی است، می‌توان به شاخص تراکم جمعیت، مساحت و شعاع پوشش، شبکه ترافیک و سطح سرویس‌دهی معابر اشاره کرد. از این رو دسترسی سریع و آسان به مراکز امداد و نجات، موجب تسريع عملیات امداد و نجات و خدمات رسانی می‌شود. به این ترتیب با دور شدن از این مراکز، احتمال آسیب‌پذیری افزایش می‌یابد.

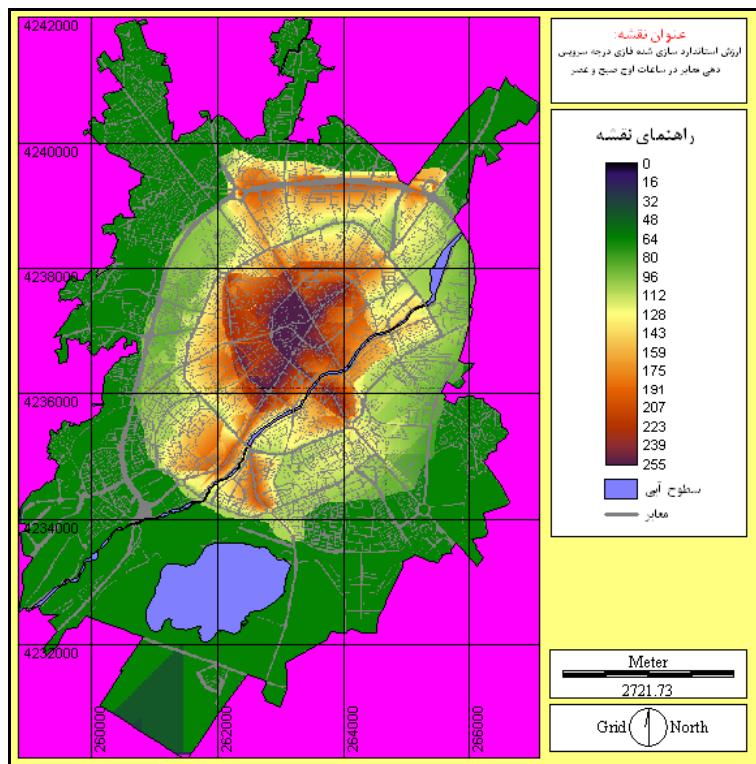
کاربری اراضی: بسته به نوع کاربری، احتمال آسیب‌پذیری بیشتر یا کمتر می‌شود. کاربری‌های مسکونی یکی از مهم‌ترین کاربری‌هایی است که در سطح اراضی شهری به‌طور گسترده وجود دارد. در عین حال کاربری‌هایی در شهر وجود دارند که در بحث چگونگی کنترل بحران ناشی از زلزله و کاهش اثرات سوء آن، اهمیت حیاتی پیدا می‌کنند (ایری، ۱۳۷۷: ۱۴۷). از این رو است که در این موقع، اهمیت بنا مطرح می‌شود.

معابر: آسیب‌پذیری معابر به ساختار فضایی معابر پرداخته و در زمینه تخلیه عمومی به کار می‌رود تا قسمت‌های آسیب‌پذیر ساختار شهری مشخص شود. آسیب‌پذیری به ساختار شبکه به این دلیل اهمیت می‌یابد که در شبکه راه‌ها، هرچه تعداد تقاطع‌ها و لوب‌ها بیشتر باشد و معابر از عرض بیشتری برخوردار باشند، دسترسی و امدادرسانی سریع‌تر و راحت‌تر انجام می‌گیرد؛ زیرا در صورت مسدودشدن یا تخریب یکی از راه‌ها، می‌توان از مسیرهای دیگر به محل مورد نظر رسید. از سوی دیگر، باید به مقوله ترافیک معابر و جریان رفت و آمد در شبکه‌های ارتباطی، بهویژه در ساعت‌های اوج تردد توجه ویژه‌ای کرد. با مطالعه وضعیت معابر، می‌توان قسمت‌های آسیب‌پذیر در زمان تخلیه را مشخص کرد. در این میان سهولت دسترسی نقش حیاتی دارد (حبیبی، ۱۳۸۹: ۳۸). در تهیه نقشه معيار درجه سرویس‌دهی معابر، دو بازه زمانی مد نظر بوده است. سطح سرویس‌دهی معابر در ساعت‌های اولیه صبح و سطح سرویس‌دهی معابر در ساعت‌های اولیه عصر (شکل ۶ - الف و ب) که از تلفیق آنها، نقشه معيار مورد نظر تهیه شده است. نکته‌ای در اینجا باید به آن اشاره کرد، اینکه محلات و مناطقی که دورتر از معابر با درجه سرویس‌دهی پایین قرار دارند، نسبت به مناطقی با فاصله نزدیکتر از این معابر، دچار آسیب‌پذیری بیشتری می‌شوند. در این نقشه مناطقی که ارزش عددی آنها به سمت عدد ۲۵۵ میل می‌کند، از درجه مطلوبیت کمتری برپایه درجه سرویس‌دهی برخوردار هستند (شکل ۷). این مناطق نامطلوب بیشتر در مناطق مرکزی شهر قرار دارند که به‌دلیل تردد بالای وسایل نقلیه از یک سو و کم‌عرض بودن معابر از سوی دیگر، همواره با ترافیک سنگین همراه هستند. از این رو، معابر واقع در این مناطق درجه سرویس‌دهی پایینی دارند که در زمان وقوع زلزله این معابر با مشکل تردد وسایل و خودروهای امدادی مواجهه خواهند شد.

تعداد طبقات: تعداد طبقات ساختمانی در ارتباط با نسبت عرض معابر و ارتفاع دیوارهای ساختمان‌ها، شاخص بسیار مهمی است؛ چرا که با بالا رفتن تعداد طبقات ساختمانی، احتمال بسته‌شدن معابر به‌دلیل ریختن آوار ساختمان‌های بلندمرتبه بالا می‌رود و موجب اختلال در امر امدادرسانی می‌شود. همچنین به‌دلیل جمعیت زیاد ساکن در ساختمان‌های چندطبقه، در زمان بروز حادثه تخلیه ساکنان در این واحدها کندتر انجام می‌گیرد و به‌علت حجم آواربرداری بسیار زیاد، نجات جان ساکنان ساختمان‌های بلند بسیار مشکل و دشوارتر است و احتمال آسیب‌پذیری را در این‌گونه ساختمان‌ها بالا می‌برد (قائمه‌رحمتی، ۱۳۹۰: ۱۱۶).

شکل ۶. الف: نقشهٔ معیار سطح سرویس‌دهی معاشر شهر اردبیل برای ساعت‌های اولیه صبح و
ب: نقشهٔ معیار سطح سرویس‌دهی معاشر شهر اردبیل برای ساعت‌های عصر

شکل ۷. نقشهٔ فازی استاندارد شدهٔ معیار سطح سرویس‌دهی معاشر شهر اردبیل
برای ساعت‌های اولیه صبح و عصر

تراکم ساختمان: در صدی از مساحت زمین است که به صورت عمودی برای ساختمان‌سازی استفاده می‌شود و با بیشتر شدن آن، احتمال تخریب و آسیب‌پذیری بیشتر می‌شود. برای مثال رایج است که ۶۰ درصد سطح زمین را به بنا اختصاص دهند، از این رو تراکم ۱۲۰ درصد، یعنی از یک ساختمان دو طبقه ۶۰ درصد زمین زیر بنای هر طبقه خواهد بود. شایان ذکر است که در بحث تراکم ساختمانی، باید به عرض معتبر در چگونگی روند اعطای تراکم‌ها توجه کرد که از دسته مقوله‌های مهم در امر ساختمان‌سازی است (ستوده، ۱۳۸۰: ۱۷۰).

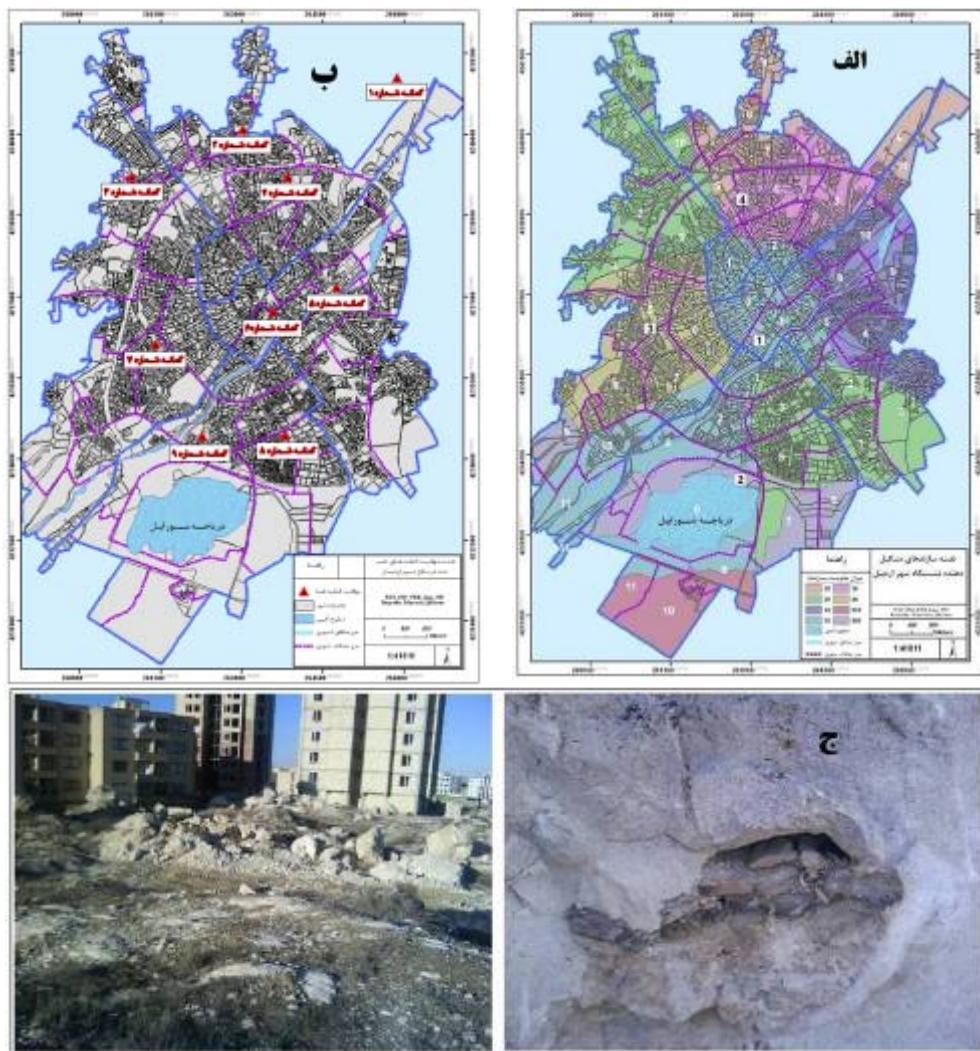
تأسیسات خطرزا: تأسیسات خطرزا به آن گروه از تأسیساتی گفته می‌شود که در ارتباط با مواد خطرناک قرار دارند. این تأسیسات می‌توانند باعث خطرهای ثانویه‌ای چون آتش‌سوزی و انفجار شوند. استقرار کاربری‌هایی با پتانسیل بالای آسیب‌رسانی در کنار سایر کاربری‌ها، میزان آسیب‌پذیری را افزایش می‌دهد. بنابراین انتقال این‌گونه تأسیسات به خارج از شهر یا در نظر گرفتن حریم مناسب برای آنها، می‌تواند راه حل مناسبی برای کاهش میزان آسیب محسوب شود (مطالعات جایکا، ۱۳۸۰: ۹۷).

سازندهای سطحی: براساس تجربه‌های حاصل از زلزله‌هایی که تاکنون در اکثر نقاط دنیا رخ داده‌اند و با بررسی علل اساسی و مؤثر در تخریب ساختمان‌ها بر اثر وقوع زلزله، بیشتر متخصصان معتقدند که خسارت‌های واردہ بر ساختمان‌ها به‌طور چشمگیری بستگی به ساخت زمین محل سازه دارد (خانلری، ۱۳۷۷: ۲۹۹-۳۹۸). در خاک نرم، بهویژه در جایی که بافت مواد ریز و از آب اشباع شده‌اند، تکان‌ها و شتاب بعدی، امواج ارتعاشی را خیلی بیشتر می‌کنند. ثابت شده است که در بیشتر موارد، خسارت ایجاد شده در خاک‌های نرم ۵ تا ۱۰ برابر بیشتر از مناطق سنگی سخت مجاور است (روستایی، ۱۳۸۶: ۱۰۷-۱۰۸).

برای تعیین ویژگی‌ها و واکنش‌های خاک محدوده مورد مطالعه در برابر زلزله و رفتاری که این سازندها می‌توانند در برایر زلزله از خود نشان دهند، نیاز به تعیین میزان مقاومت برشی سازندهای منطقه بود که باید طی آزمایش‌های برش مستقیم خاک انجام می‌گرفت. برای به‌دست آوردن این اطلاعات، از نتایج مطالعات ژئوتکنیکی شرکت سهامی آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک استان اردبیل استفاده شد که در ۹ نقطه از شهر و با حفر لوگ انجام پذیرفته بود (شکل ۸-ب). این مجموعه مطالعات، اطلاعات با ارزشی از میزان مقاومت برشی، وضعیت دانه‌بندی، آزمون نفوذ استاندارد (SPT)^۱، حد خمیری، حد روانی، اندازه ذرات و مانند اینها را در اختیار قرار داد (شکل ۸-الف).

گفتنی است که محدوده‌های واقع در حاشیه دریاچه سوراییل و جنوب شهر اردبیل، دارای بسترهای سنگی از جنس تراورتن (شکل ۸-ج)، توف و مارن با میان‌لایه‌هایی از آهک آب شیرین، کنگلومرا و ماسه‌سنگ هستند که برای تعیین میزان مقاومت این سازندهای از نتایج آزمایش‌های آزمون فشار تک محوری استفاده شد. در ادامه با استفاده از تابع فازی در محیط IDRISI Kilimanjaro، نقشه معيار سازندهای سطحی بر مبنای درجه عضویت در مجموعه فازی، حد فاصل صفر تا ۲۵۵ ارزش‌گذاری و استانداردسازی شد (شکل ۹). در این ارزش‌گذاری، دامنه‌های نزدیکتر به عدد ۲۵۵، از نظر مقاومت برشی وضعیت نامطلوبی دارند.

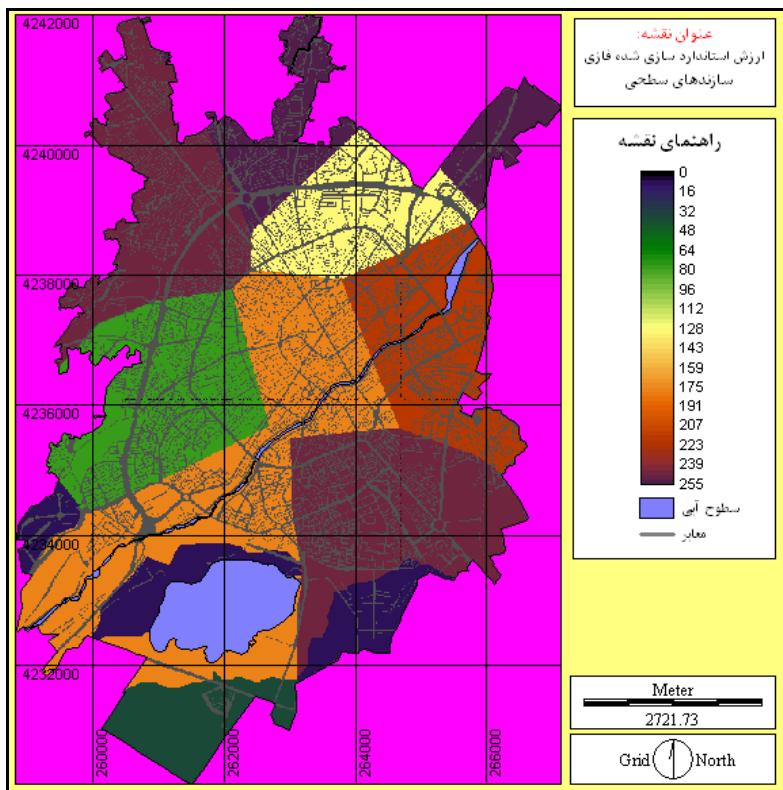
1. Standard Penetration Test (SPT)

شکل ۸. الف: نقشه مقاومت بررشی سازندهای سطحی شهر اربیل؛ ب: نقشه موقعیت گمانه‌های حفر شده در سطح شهر اربیل و
ج: تصویر سازندهای تراورتنی در محدوده شهرک کارشناسان اربیل

سرعت امواج عرضی (Vs):^۱ سرعت امواج زلزله بستگی به جرم مخصوص و خاصیت روان شدن سنگ‌هایی دارد که از آنها عبور می‌کند. سرعت امواج زلزله در سنگ‌های متراکم و صلب، زیاد و در سنگ‌های سبک‌تر و نرم‌تر، کم است. به علاوه، از دیاد فشار باعث افزایش سرعت امواج و از دیاد درجه حرارت باعث کاهش سرعت امواج زلزله می‌شود. بنابراین سرعت امواج (S) در سازندهای مختلف، متفاوت است؛ به گونه‌ای که این سرعت در سنگ بازالت $\frac{3}{2}$ کیلومتر بر ثانیه و در ماسه نرم ۶۰ متر بر ثانیه است. سرعت انتشار امواج در هر نقطه جسم، تابع چگالی و مدول‌های کشسانی در آن نقطه است (لهانگ، ۱۳۷۳: ۲۴). از این رو، سازه‌هایی که روی سازندهایی با مقاومت پایین احداث می‌شوند، به دلیل پایین بودن سرعت امواج بررشی در آنها، ضریب آسیب‌پذیری بالایی در برابر خطر زلزله دارند.

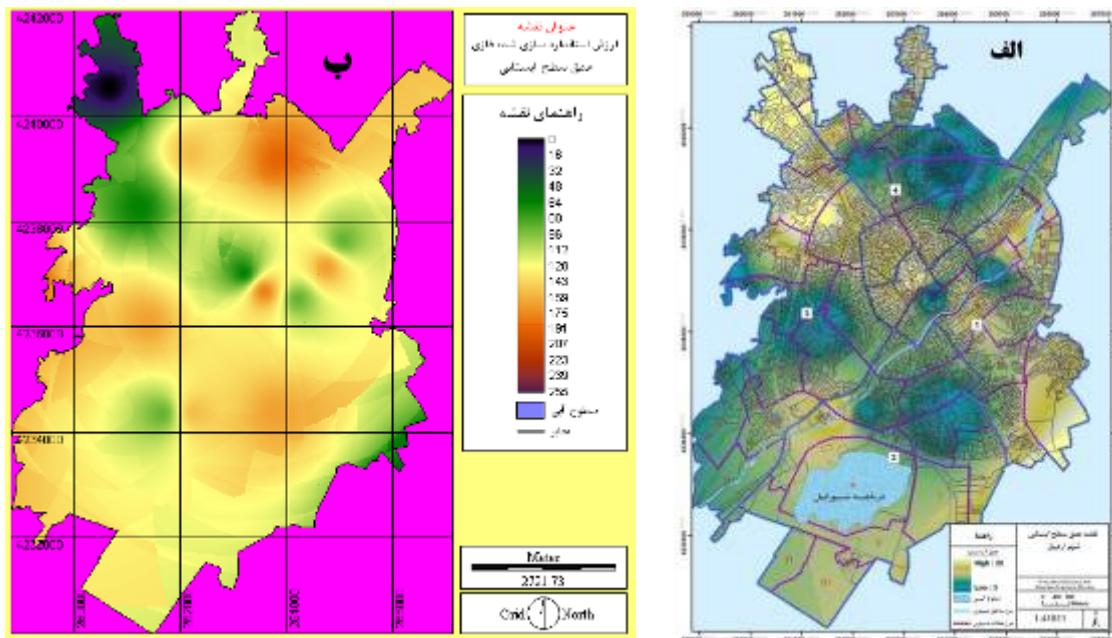
1. Shear Wave Velocity (VS)

شکل ۹. نقشه فازی استاندارد شده مقاومت برشی سازندگان سطحی شهر اردبیل

عمق سطح ایستابی: توجه به عمق سطح ایستابی برای پهنه‌بندی مناطق در برابر خطر زلزله و تأثیر مشترک آب و خاک در بررسی مسائل ژئوتکنیک و توان باربری خاک، حائز اهمیت ویژه است. اگرچه در خاک‌هایی با دانه‌بندی پیوسته، وجود آب در خاک به خودی خود کم اهمیت است، اما در بعضی از لایه‌های خاک، درصد بسیاری از مواد ریزدانه به خصوص ذرات رس دیده می‌شود که وجود آب در این لایه‌ها، عامل مهمی در تقلیل خصوصیات مکانیکی خاک و کاهش توان باربری و افزایش نشست خاک تحت بارگذاری است. از این رو بررسی اثرات توأم آب و خاک در نقاطی با سطح آب زیرزمینی زیاد، لازم است (گتمیری، ۱۳۸۳: ۲۴-۲۵).

در تهیه نقشه سطح ایستابی آبهای زیرزمینی، از اطلاعات سازمان آب منطقه‌ای استان اردبیل استفاده شد (شکل ۱۰-الف). در ارزش‌گذاری نقشه معيار عمیق سطح ایستابی، مناطقی که در آن عمق سطح ایستابی به سطح زمین نزدیکتر بود، جزء مناطق با ضریب آسیب‌پذیری بالا طبقه‌بندی شدند؛ به این دلیل که اولاً آب موجود در خاک هنگام بروز زلزله، در مقابل تغییر شکل یا شکست به صورت سطح بی‌اثر و خنثی عمل می‌کند (خانلری، ۱۳۷۷: ۲۲۴)؛ ثانیاً بالابودن سطح ایستابی در سازندگان ریزدانه، بهویژه سازندگان ماسه‌ای، احتمال وقوع رونگرایی را افزایش می‌دهد، کما اینکه بستر شهر اردبیل عمده‌اً از مواد آبرفتی سست و در بعضی مناطق، از مواد ماسه‌ای ریزدانه تشکیل یافته است. از این رو در نقشه ارزش‌گذاری شده، مناطقی که مقادیر عددی پیکسل‌های تشکیل‌دهنده آن به سمت عدد ۲۵۵ تمايل دارند، وضعیت نامطلوبی به لحاظ معيار فوق دارند و احتمال آسیب در این مناطق افزایش می‌یابد (شکل ۱۰-ب).

شکل ۱۰. الف: نقشه عمق آبهای زیرزمینی شهر اردبیل؛ ب: نقشه فازی استاندارد شده عمق آبهای زیرزمینی شهر اردبیل

حداکثر شتاب زلزله: مقیاسی از نیروی وارده بر سازه است. برخی از خصوصیات حرکات زمین شامل، حداکثر حرکات زمین (حداکثر شتاب، حداکثر سرعت و حداکثر تغییر مکان زمین)^۱، مدت دوام حرکات شدید و محتوای فرکانس، تأثیر عمده‌ای بر پاسخ سازه در زمین‌لرزه دارند، به طوری که حداکثر حرکات زمین، عمدتاً روی دامنه ارتعاشات اثر می‌گذارد. مدت دوام حرکات شدید تأثیر بسیاری بر شدت جنبش و تکان سازه دارد. هرچه که زمین‌لرزه دارای حداکثر شتاب متوسط و مدت دوام طولانی باشد، خسارات بیشتری از زمین‌لرزه‌ای با شتاب بزرگتر اما مدت دوام کوتاه‌تر بر جای می‌گذارد. پژوهشگران وابستگی حداکثر شتاب زمین با فاصله تا مرکز زمین‌لرزه را به صورت کاهیدگی تعریف می‌کنند. بر اساس این بررسی‌ها مشاهده می‌شود، با افزایش فاصله تا مرکز زلزله، حداکثر شتاب زمین کاهش می‌یابد (تهرانی‌زاده، ۱۳۸۱: ۳۹).

برای تهیه نقشه حداکثر شتاب ازتابع Image Calculator در محیط IDRISI Kilimanjaro و رابطه ۶ استفاده شد. در این فرایند نقشه فاصله از گسل به جای مؤلفه R در رابطه ۶ قرار گرفت. همچنین نقشه به دست آمده از بزرگی زلزله به کمک روابط ۷ و ۸ به جای مؤلفه M از معادله فوق قرار داده شد. به این ترتیب نقشه حداکثر شتاب برای محدوده مورد مطالعه به دست آمد.

برای تعیین حداکثر شتاب از رابطه ۶ استفاده شده است.

$$a = \frac{1080e^{r/M}}{(R+25)^{1/33}} \quad (رابطه ۶)$$

در این رابطه؛ a: حداکثر شتاب در مقیاس گال؛ e: ضریب ثابت و برابر با مقدار ۲/۷۱۸؛ M: بزرگی زلزله در مقیاس ریشر و R: فاصله از گسل بر حسب کیلومتر است.

۱. از بین این مؤلفه‌ها، حداکثر شتاب اهمیت بسیار بیشتری دارد.

برای تعیین شدت زمین‌لرزه در محل شهر یا ساختگاه، رابطه ۷ مورد استفاده قرار گرفت.

$$I_R = I_0 + 6 / 453 \cdot \log(R + 20) \quad (7)$$

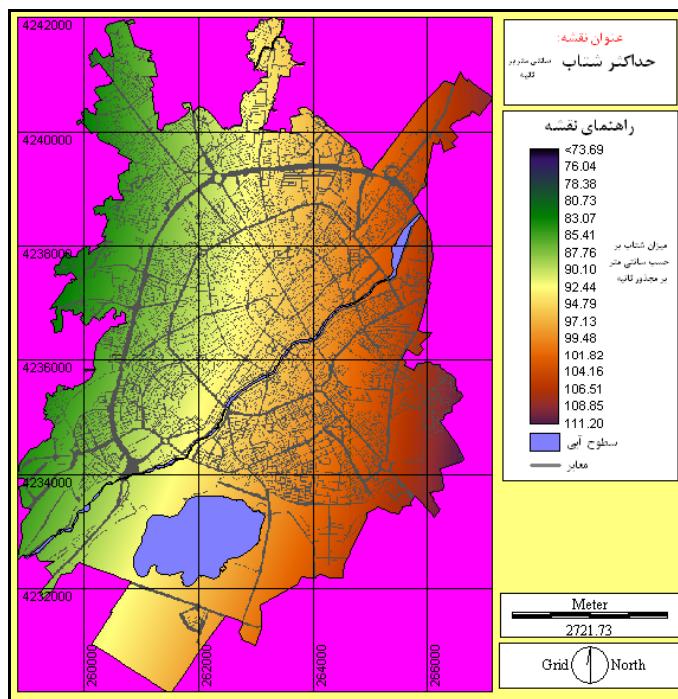
در این رابطه؛ I_R : شدت زمین‌لرزه در محل سازه در مقیاس مرکالی؛ I_0 : شدت زمین‌لرزه در محل کانون زمین‌لرزه در مقیاس مرکالی و R : فاصله کانونی بر حسب کیلومتر است.

برای تبدیل شدت زلزله به بزرگی رابطه ۸ به کار گرفته شده است.

$$I = 1 / \gamma M_S - 2 / 8 \quad (8)$$

در این رابطه؛ I : شدت زلزله در مقیاس مرکالی و M_S : بزرگی زلزله در مقیاس ریشتر است.

در ادامه فرایند، نقشه رستری تهیه شده از حداکثر شتاب برای محدوده مورد مطالعه با استفاده ازتابع فازی در محیط IDRISI Kilimanjaro، بر مبنای درجه عضویت در مجموعه فازی و در حد فاصل صفر تا ۲۵۵ ارزش گذاری و استانداردسازی شد. در این نقشه، هرچه به دامنه عددی ۲۵۵ نزدیک می‌شویم، درجه مطلوبیت برپایه عامل حداکثر شتاب کاهش می‌یابد (شکل ۱۱).

شکل ۱۱. نقشه حداکثر شتاب ایجاد شده توسط گسل‌های پیرامون شهر اردبیل

حداکثر توان لرزه‌ایی گسل: با توجه به جمع‌شدن انرژی کرنشی در گسل‌ها و سازوکار وقوع اکثر زلزله‌های تکتونیکی، طول گسل از مشخصه‌های اصلی یک زلزله بهشمار می‌رود و نتایج اکثر محققان بر این امر استوار است که رابطه‌ای بین طول گسل و حداکثر توان لرزه‌ایی آن ارائه دهنده. البته به طور حتم تمام طول گسل در امر ذخیره‌سازی انرژی مورد نظر، نقش نخواهد داشت. معمولاً در این رابطه فرض بر آن است که نصف طول یک گسل در روابط لحاظ شود. یافته‌های سلمونز بیان می‌کند که برای گسل‌های بین ۱۳۰۰ تا ۳۰۰ کیلومتر، طول گسیخته شده بین ۱۷ تا ۳۷ درصد است (برگی، ۱۳۸۲: ۱۴۶).

مدت تداوم زلزله: از عوامل بسیار مهم در ارزیابی میزان تخریب ناشی از زمین‌لرزه، مدت زمانی است که یک سازه تحت تأثیر نوسان‌های زمین قرار می‌گیرد. از این رو خسارت به ساختمان‌ها، علاوه بر نحوه ساخت و نوع مصالح به کاربرده شده و جنس زمینی که سازه در آن استقرار یافته، به تداوم و استمرار زلزله نیز بستگی دارد و حتی می‌تواند در صورت پیروی از اصول فوق، منجر به خسارت شود (پورکرمانی، ۱۳۷۶: ۱۰۷).

فاصله از گسل: بسترهای اختصاص یافته به ساخت‌وسازهای شهری و صنعتی باید در محدوده‌هایی انتخاب شود که در آنها حريم خطوط گسل رعایت شده و از پایداری لازم بهمنظور کاهش خطرات ناشی از زمین‌لرزه احتمالی برخوردار باشند. در مجموع می‌توان گفت با فاصله‌گرفتن از خطوط گسل، شاهد افزایش سطح مطلوبیت در رابطه با موضوع خطر زلزله هستیم.

روش وزن‌دهی نقشه‌های معیار

بررسی روابط بین انواع عوامل و ویژگی‌های مؤثر در امر آسیب‌پذیری ناشی از زلزله، نشان می‌دهد که اغلب عوامل مؤثر در تعیین پهنه‌های آسیب‌پذیر، از اهمیت یکسانی برخوردار نیستند. بنابراین برای ارزیابی دقیق‌تر، لازم است تا اهمیت نسبی هریک از عوامل مشخص شده و براساس آن، ضرایب ویژه‌ای (وزن) به آنها اختصاص داد تا در تجزیه و تحلیل اطلاعات اعمال شود. تاکنون روش‌های متعددی در تعیین وزن استفاده شده است که روش‌های مقایسهٔ زوجی^۱ و CRITIC^۲ از جمله آنها هستند. در پژوهش حاضر از روش CRITIC با پیش فرض‌هایی که ذیل آن وجود دارد، استفاده شده است. در این روش داده‌ها براساس میزان تداخل و تضاد موجود بین عوامل یا معیارها مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرند (جهانی، ۱۳۷۶: ۷۱). با تأمل در کاربرد و فلسفهٔ به کارگیری این روش، می‌توان گفت که مفروضات زیر در تعیین وزن هر معیار، دخیل هستند:

- اگر پهنه‌های مختلف در یک محدوده جغرافیایی، به لحاظ یک معیار وضعیت مشابهی داشته باشند، آن معیار عاملی تعیین‌کننده در کلاس‌بندی و اولویت‌بندی پهنه‌ها تلقی نمی‌شود. این وضعیت می‌تواند به پایین آمدن وزن آن معیار کمک کند، حتی اگر معیار مورد نظر، به خودی خود از اهمیت زیادی برخوردار باشد. برای مثال اگر همه پهنه‌های واقع در یک محدوده جغرافیایی از شرایط همواری برخوردار باشند، معیار شیب نمی‌تواند عامل تمیز‌کننده در اولویت‌بندی گزینه‌ها مطرح باشد و درنتیجه وزن اختصاص یافته به شیب کاهش می‌یابد. بنابراین میزان انحراف معیار در رابطه با هریک از عامل‌های مورد استفاده، می‌تواند نشان از میزان همگنی یا ناهمگنی داشته باشد. در این راستا انحراف معیار پایین‌تر، می‌تواند در کاهش وزن تأثیرگذار باشد.

- هرچه همبستگی مثبت معیارها با هم بیشتر باشد، به همان نسبت در نظر گرفتن تغییرات یک معیار به عنوان معرف بر تغییرات معیار دیگر، توجیه‌پذیر می‌شود. برای نمونه اگر دو معیار افزایش درآمد و افزایش رفاه را داشته باشیم و این دو معیار همبستگی بالایی را به نمایش بگذارند، در چنین حالتی افزایش درآمد، معرف افزایش رفاه نیز می‌تواند تلقی شود. در چنین شرایطی ممکن است وزن معیار افزایش رفاه تا نزدیکی صفر نیز تنزل کند.

1. Pair – wise Comparison

2. Criteria Importance Through Intercriteria Correlation

- اگر عامل یا معیاری از یک سو انحراف معیار بیشتری داشته باشد و از سوی دیگر، سرجمع تضاد آن با معیارهای دیگر بیشتر باشد، دایرة میزان اطلاعات که در ذیل آن معیار نهفته شده است، گسترده‌تر است و به پشتوانه دایرة بازتر از میزان اطلاعات، می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌تری در تمیز گزینه‌های مکانی به لحاظ سطح اولویت داشته باشد. در این روش پس از محاسبه انحراف معیار عوامل و معیارهای مورد بررسی، ماتریس متقارنی به ابعاد $m \times m$ ایجاد می‌شود که شامل ضرایب همبستگی^۱ بین بردارهای تشکیل شده است. با تعیین پارامترهای فوق، تضاد موجود بین معیار z با معیارهای دیگر با استفاده از رابطه ۹ محاسبه می‌شود.

$$C_{jk} = \sum_{k=1}^m (1 - r_{jk}) \quad \text{رابطه ۹}$$

که در این رابطه؛ C_{jk} معرف مجموع تضاد معیار z با معیارهای k است که از $1 = k$ شروع شده و تا $m = m$ ادامه دارد و r_{jk} : همبستگی بین دو معیار k و z را نشان می‌دهد. همان‌گونه که پیش از این گفته شد، در مسائل چند معیاره اطلاعات در ارتباط با میزان تداخل و تضاد بیان می‌شود. بنابراین، میزان اطلاعات عامل z را با استفاده از رابطه ۱۰ می‌توان محاسبه کرد (جهانی، ۱۳۷۶).

$$C_j = \delta_j \sum_{k=1}^m (1 - r_{jk}) \quad \text{رابطه ۱۰}$$

که در آن؛ C_j : معرف میزان اطلاعات معیار z و δ_j : انحراف معیار در مقادیر مربوط به عامل یا معیار z را نشان می‌دهد. با توجه به روابط فوق، معیارهایی که C_j بیشتری دارند، وزن زیادی به خود اختصاص خواهند داد. وزن هر عاملی مانند z از رابطه ۱۱ تعیین می‌شود.

$$w_j = \frac{C_j}{\sum_{k=1}^m C_k} \quad \text{رابطه ۱۱}$$

که در آن؛ w_j معرف وزن معیار z و C_k : معرف میزان اطلاعات مجموع معیارهای k است که از $1 = k$ شروع شده و تا $m = m$ ادامه دارد. جدول ۲ وزن نهایی معیارهای مورد استفاده در فرایند پژوهش را نشان می‌دهد.

یافته‌های پژوهش

برایند عملیاتی‌سازی مراحل و دستورکارهای مطرح شده در مدل تاپسیس، یک نقشه اولویت‌بندی شده از دامنه تغییرات ارزش‌های به‌دست آمده در تعیین میزان آسیب‌پذیری ناشی از زلزله در شهر است که امتیاز آنها در دامنه بین صفر و یک مشخص می‌شود (شکل ۱۲). با توجه به فرایندی که در هنگام فازی‌سازی داده‌ها از آن استفاده شد و ارزش بیشتر، به مناطق با آسیب‌پذیری بالا اختصاص یافت؛ لذا در خروجی حاصل از مدل تاپسیس، قاعده‌تاً ارزش بالاتر به مناطقی با

آسیب‌پذیری بالا تعلق خواهد گرفت. از این رو هر پیکسلی که نمره آن به عددیک نزدیکتر باشد، نشانگر شرایط نامطلوب‌تر پیکسل از لحاظ میزان آسیب‌پذیری است و آن محدوده جزء مناطق با آسیب‌پذیری بالا به‌شمار می‌رود.

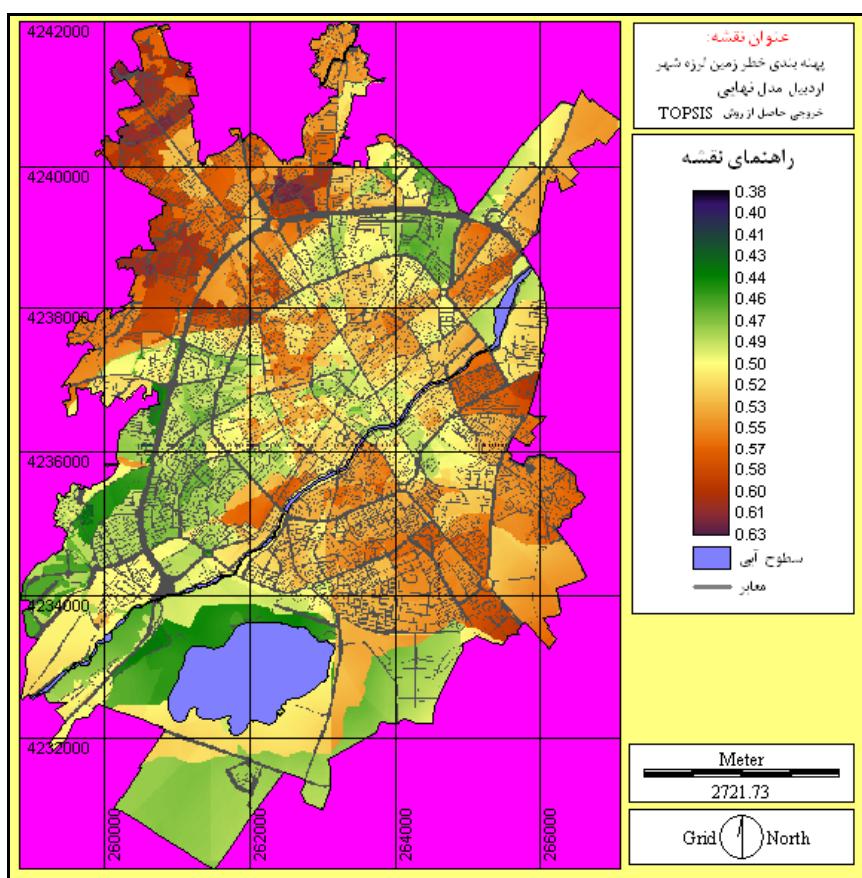
جدول ۲. مجموع تضاد، انحراف معیار، میزان اطلاعات و وزن نهایی معیارهای مطرح در تحلیل میزان آسیب‌پذیری شهر اردبیل در برابر زلزله

نام معیار	مجموع تضاد	انحراف معیار	میزان اطلاعات	وزن نهایی
سازندهای سطحی	۱۵/۰۷	۹۷/۷۸	۱۴۷۴/۴۴	۰/۰۷۲
نوع مصالح	۱۵/۷۱	۸۳/۲۲	۱۳۰۷/۵۹	۰/۰۶۴
تعداد طبقات	۱۷/۴	۷۳/۵۳	۱۲۷۹/۷۶	۰/۰۶۳
تراکم جمعیت	۱۹/۹	۶۳/۵۷	۱۲۶۵/۱۶	۰/۰۶۲
بعد خانوار	۱۴/۷۷	۸۴/۹۲	۱۲۵۵/۰۸	۰/۰۶۱
فاصله از گسل	۲۱/۶۵	۵۷/۰۱	۱۲۳۴/۲۸	۰/۰۶
کیفیت اینیه	۱۵/۴۵	۷۶/۴۶	۱۱۸۱/۷۴	۰/۰۵۸
ف. پمپ بنزین	۲۰/۴	۵۴/۱۶	۱۱۰۵/۱۲	۰/۰۵۴
حداکثر شتاب زلزله	۱۷/۶۶	۶۱/۴۵	۱۰۸۵/۶۶	۰/۰۵۳
معابر	۲۰/۶۸	۵۰/۸۲	۱۰۵۱/۷۲	۰/۰۵۱
تراکم ساختمان	۱۶/۵	۶۱/۶۹	۱۰۱۸/۳۱	۰/۰۵
ف. بیمارستان	۱۸/۲۲	۵۲/۲۲	۹۵۲/۵۵	۰/۰۴۷
ف. ایستگاه آتش‌نشانی	۱۸/۴۷	۴۹/۷۶	۹۱۹/۲۲	۰/۰۴۵
حداکثر توان لرزه‌زایی گسل	۱۸/۲۶	۵۰/۶	۹۲۴/۰۸	۰/۰۴۵
ف. ایستگاه آتش‌نشانی	۱۹/۱۸	۴۵/۸۳	۸۷۹/۱۲	۰/۰۴۳
مدت تداوم زلزله	۱۷/۵۵	۴۹/۸۳	۸۷۴/۸۴	۰/۰۴۳
سرعت امواج عرضی	۱۸/۰۱	۴۷/۴۸	۸۵۵/۲۶	۰/۰۴۲
ف. پست‌های هوایی برق	۱۹/۴۱	۳۵/۴۱	۶۸۷/۳۶	۰/۰۴۳
عمق سطح ایستایی	۲۰/۴۱	۲۸/۱	۵۷۳/۵۲	۰/۰۴۲
کاربری اراضی	۱۶/۰۷	۳۳/۱۷	۵۳۳/۱۸	۰/۰۴۱

منبع: محاسبات نگارندگان

خروجی حاصل از مدل تاپسیس که در محیط رستری نرم‌افزار ادريسی تهیه شد، پنهنه‌های آسیب‌پذیر سطح شهر را در قالب شبکه‌پیکسلی نمایش می‌دهد؛ شبکه‌ای که اندازه هر پیکسل آن برای افزایش دقت نقشه خروجی، ۱۵×۱۵ متر در نظر گرفته شد. از این رو مساحتی که هر پیکسل پوشش می‌دهد، حدود ۲۲۵ متر مربع از سطح شهر است. دامنه عددی در نقشه فوق که درواقع همان دامنه آسیب حاصل از زلزله است، بازه‌ای به طول $۰/۰\text{۳}۸$ تا $۰/۰\text{۶}۳$ را شامل می‌شود که در آن، مناطق حاوی پیکسل با رقم نزدیک به دامنه عددی $۰/۰\text{۳}۸$ آسیب‌پذیری کمتر و مناطق حاوی پیکسل با رقم نزدیک به دامنه عددی $۰/۰\text{۶}۳$ آسیب‌پذیری بیشتری دارند. در پژوهش پیش رو برای اینکه امکان تحلیل جامع‌تر نقشه فراهم شود، از تابع GIS Analysis ابزار Statistic ادريسی استفاده شد که طی آن، جدول فراوانی نقشه نهایی (شکل ۱۲) در هفت طبقات تشکیل شده است. برای مثال، منطقه یک شهرداری اردبیل بر اساس مندرجات جدول ۳، از تعداد در هر یک از طبقات هفت‌گانه است. برای مثال، منطقه یک شهرداری اردبیل با مساحت منطقه یک (۱۲۷۱ هکتار) برابر است. از این تعداد، ۵۶۴۷۰ پیکسل تشکیل شده است و این تعداد پیکسل با مساحت منطقه یک

۱۲۵۹۳ پیکسل در دامنه عددی $3799/0$ تا $4152/0$ ، یعنی رتبه آسیب‌پذیری ۱ و میزان آسیب‌پذیری بسیار کم قرار گرفته‌اند. این دامنه عددی و رتبه آسیب‌پذیری، $283/34$ هکتار از مساحت شهر اردبیل را پوشش داده است. درصد فراوانی این پیکسل‌ها نسبت به سطح منطقه یک $22/30$ و نسبت به کل سطح شهر $104/5$ درصد است. همچنین تعداد 230 پیکسل در دامنه عددی $5921/0$ تا $6274/0$ ، یعنی رتبه آسیب‌پذیری ۷ و میزان آسیب‌پذیری بسیار زیاد قرار گرفته‌اند. این تعداد $5/18$ هکتار از مساحت شهر را دربرگرفته است. این شرایط برای همه مناطق و محلات شهر که ریزاطلاعات آن بر اساس خروجی حاصل از مدل تاپسیس بوده، برقرار است (جدول ۳ تا ۷).

شکل ۱۲. نقشه نهایی پهنه‌بندی خطر زمین لرزه شهر اردبیل حاصل از مدل تاپسیس

نتایج بدست‌آمده از تحلیل درجات آسیب‌پذیری در مناطق چهارگانه شهر اردبیل، نشان می‌دهد که میزان آسیب وارد در منطقه ۳ بیشتر از سایر مناطق است؛ به طوری که $4/37$ درصد از مساحت این منطقه ($67/32$ هکتار)، رتبه آسیب‌پذیری ۷ و $13/16$ درصد از مساحت آن ($202/77$ هکتار) رتبه آسیب‌پذیری ۶ را کسب کردند. همچنین نتایج تحلیل نشان می‌دهد که منطقه چهار در رتبه دوم آسیب‌پذیری قرار دارد؛ به طوری که $5/24$ درصد ($56/27$ هکتار) از این منطقه، رتبه آسیب‌پذیری ۷ و $12/35$ درصد ($132/73$ هکتار)، رتبه آسیب‌پذیری ۶ را به‌دست آورد. آمارهای حاصل از این تحلیل، مناطق ۱ و ۲ را در رتبه‌های بعدی آسیب‌پذیری نشان می‌دهد. نتایج حاصل از تحلیل ضریب آسیب‌پذیری شهر اردبیل، به تفکیک مناطق چهارگانه شهر، در جدول ۳ آمده است.

جدول ۳. میزان آسیب‌پذیری شهر اردبیل در برابر خطر زمین‌لرزه، به تفکیک مناطق چهارگانه شهری براساس خروجی مدل تاپسیس

ردیف	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	رتبه آسیب‌پذیری میزان آسیب	نوع اطلاعات		کد منطقه
									دامنه آسیب حاصل از مدل تاپسیس	دامنه آسیب	
									ب . ب . زیاد	ب . ب . زیاد	
۵۶۴۷۰	۲۳۰	۷۲۶۴	۲۰۷۶۴	۱۴۳۹۱	۱۲۲۶	۲	۱۲۵۹۳	فرانوی			منطقه ۱
%۱۰۰	۰/۴۱	۱۲/۸۶	۳۶/۷۷	۲۵/۴۸	۲/۱۷	۰/۰۰۴	۲۲/۳۰	درصد فرانوی			
%۲۳	۰/۰۹	۲/۹۴	۸/۴۲	۵/۸۳	۰/۴۹۷	۰/۰۰۱	۵/۱۰۴	درصد فرانوی نسبت به شهر			
۱۲۷۱	۵/۱۸	۱۶۳/۴۴	۴۶۷/۱۹	۳۲۳/۸۰	۲۷/۵۹	۰/۰۵	۲۸۳/۳۴	مساحت به هکتار			
۷۴۰۲۱	۰	۱۰۷۶	۱۴۸۲۴	۱۷۴۸۸	۲۵۶۷۵	۴۱۸۰	۱۰۷۷۸	فرانوی			منطقه ۲
%۱۰۰	۰	۱/۴۵	۲۰/۰۳	۲۳/۶۳	۳۴/۶۹	۵/۶۵	۱۴/۵۶	درصد فرانوی			
%۳۰	۰	۰/۴۴	۶/۰۱	۷/۰۹	۱۰/۴۱	۱/۶۹	۴/۱۷	درصد فرانوی نسبت به شهر			
۱۶۶۵	۰	۲۴/۲۱	۳۳۳/۵۴	۳۹۳/۴۸	۵۷۷/۶۹	۹۴/۰۵	۲۴۲/۵۱	مساحت به هکتار			
۶۸۴۷۴	۲۹۹۲	۹۰۱۲	۷۶۵۸	۱۷۹۲۵	۱۲۹۴۵	۱۶۴۳	۱۶۳۰	فرانوی			منطقه ۳
%۱۰۰	۴/۳۷	۱۳/۱۶	۱۱/۱۸	۲۶/۱۸	۱۸/۹۰	۲/۴۰	۲۳/۸۰	درصد فرانوی			
%۲۸	۱/۲۱	۳/۶۵	۳/۱۰	۷/۲۶	۵/۲۵	۰/۶۷	۶/۶۱	درصد فرانوی نسبت به شهر			
۱۵۴۱	۶۷/۳۲	۲۰۲/۷۷	۱۷۲/۳۱	۴۰/۳/۳۱	۲۹۱/۲۶	۳۶/۹۵	۳۶۶/۷۵	مساحت به هکتار			
۴۷۷۶۷	۲۵۰۱	۵۸۹۹	۱۲۴۰۸	۱۱۰۹۲	۳۷۷۳۲	۲	۱۲۱۳۳	فرانوی			منطقه ۴
%۱۰۰	۵/۲۴	۱۲/۳۵	۲۵/۹۸	۲۳/۲۲	۷/۸۱	۰/۰۰۴	۲۵/۴۰	درصد فرانوی			
%۱۹	۱/۰۱	۲/۳۹	۵/۰۳	۴/۵۰	۱/۵۱	۰/۰۰۰۸	۴/۹۲	درصد فرانوی نسبت به شهر			
۱۰۷۵	۵۶/۲۷	۱۳۲/۷۳	۲۷۹/۱۸	۲۴۹/۵۷	۸۳/۹۷	۰/۰۴۵	۲۷۲/۹۹	مساحت به هکتار			

منبع: محاسبات نگارندگان

در برآورد میزان آسیب‌پذیری مناطق مختلف شهری در برابر زلزله، مجموعه مطالعاتی می‌توانند سودمندتر باشند که با جزئیات و تفصیل بیشتری انجام گرفته‌اند، تا پس از شناسایی دقیق‌تر مناطق آسیب‌پذیر، مسئولان بتوانند به طراحی برنامه‌های جامع و اولویت‌بندی شده و رفع نقاط ضعفی اقدام کنند که سبب افزایید رتبه آسیب‌پذیری در یک محدوده خاص می‌شود. از این رو در پژوهش حاضر برای دست‌یافتن به این هدف، در هر یک از مناطق چهارگانه شهر، به تفکیک محلات، سلسله‌مراتب آسیب‌پذیری مشخص شده است تا میزان آسیب‌پذیری با جزئیات ریزتر و دقیق‌تر با اینتری مورد مطالعه قرار گیرد. نتایج حاصل از این مطالعات، موجب می‌شود در برنامه‌ریزی‌های پیشگیرانه برای مقابله با خطرات ناشی از زمین‌لرزه، به منظور حفظ انسجام در کارها و به نوعی حرکت از روی برنامه، برای رفع نقاط ضعف و کاهش میزان آسیب‌ها، همواره محلاتی در اولویت اول برنامه‌ریزی‌ها و اقدامات عملی قرار گیرند که رتبه‌های بالای آسیب‌پذیری را دارند. بر اساس نتایجی که از تحلیل درجات آسیب در سطح شهر به تفکیک محلات به دست آمد، مشخص شد که محله ۲ از منطقه ۳ شهر با رتبه آسیب ۷ و ۲۹/۴ درصد مساحت (۳۸/۸۳ هکتار)، آسیب‌پذیرترین محله شهر است. سلسله‌مراتب آسیب‌پذیری در محلات دیگر بدین شرح است: به ترتیب محله ۱ از منطقه ۳ (۲۳/۷۸ هکتار)، محله ۷ از منطقه ۴ (۱۵ هکتار) و محله ۹ از منطقه ۱ (۵/۱۵ هکتار). ریزاطلاعات آسیب‌پذیری محلات مختلف شهر در جداول ۴ تا ۷ آمده است.

کد منطقه	کد محله	جدول ۲. سلسیله‌گرایی اسنس خروجی محل تاپسیس			
		نوع اطلاعات	ردیه آسیب‌پذیری هزینه آسیب	بسیار کم	بسیار زیاد
منطقه ۱	محله ۱	فراآنی	درصد فراآنی نسبت به منطقه ۱	درصد فراآنی نسبت به هکتار	بسیار بسیار زیاد
منطقه ۲	محله ۲	فراآنی	درصد فراآنی نسبت به منطقه ۱	درصد فراآنی نسبت به هکتار	بسیار بسیار کم
منطقه ۳	محله ۳	فراآنی	درصد فراآنی نسبت به منطقه ۱	درصد فراآنی نسبت به هکتار	بسیار کم
منطقه ۴	محله ۴	فراآنی	درصد فراآنی نسبت به منطقه ۱	درصد فراآنی نسبت به هکتار	بسیار زیاد
منطقه ۵	محله ۵	فراآنی	درصد فراآنی نسبت به منطقه ۱	درصد فراآنی نسبت به هکتار	بسیار کم
منطقه ۶	محله ۶	فراآنی	درصد فراآنی نسبت به منطقه ۱	درصد فراآنی نسبت به هکتار	بسیار زیاد
بسیار بسیار زیاد					
بسیار بسیار کم					
بسیار کم					
بسیار زیاد					

ادامه جدول ۴. سلسه‌مorate آسیب‌پذیری منطقه ۱ بدنتکیک محلات بازده‌گانه بر اساس خروجی مدل تابسیس

کد منطقه	کد محله	رتبه آسیب‌پذیری				نوع اطلاعات	دامنه آسیب	حاصل از محل تابسیس
		۱	۲	۳	۴			
۷	۷	بیشتر زیاد	بیشتر زیاد	بیشتر کم	بیشتر کم	بیشتر بسیار کم	بسیار بسیار کم	بسیار بسیار کم
جمع		۰/۵۹۲۱	-۰/۱۲۷۴	۰/۰۵۹۲	-۰/۰۵۱۸	۰/۰۵۰۵	-۰/۰۵۱۴	۰/۰۵۰۶
۴۴۷۸	*	۳۱	۱۰۵	۲۱۴۲	۲۱۸	*	*	۹۰۵
٪/۱۰۰	*	۵۹۷	۳۲/۵۱	۴۱/۵۲	۷/۱۱۴۹	*	۰/۳۴۳۵	۰/۰۳۰۳
۷/۸۷۷	*	۰/۰۵۵۵	۱/۱۷۲	۲/۱۷۹۳	۰/۵۵۳	*	۱/۰۶۰۷	۰/۰۶۰۷
٪/۱۰۰	*	۷۰	۳۳/۵۷	۴۸/۷۲	۷/۱۶	*	۰/۰۳۴۲	۰/۰۳۴۲
۴۱۰۱	*	۳۷۱	۱۹۷۱	۷۳۴	*	*	*	۱۰۳۳
٪/۱۰۰	*	۹۰۵	۴۱/۴۹	۱۱/۹۵	*	*	*	۲۴/۹۵
٪/۲۴۵۲	*	۵۴۷	۳/۴۹۰	۱/۳۰۳	*	*	*	۱۸/۱۱۲
٪/۲۷	*	۸۵۷	۴۱/۴۵۵	۱/۶۱۵	*	*	*	۲۱/۰۲
۴۴۵۴	۲۲۹	۵۷۷	۳۳۹	۲۰۲۸	۱۰۷	*	*	۱۰۹
٪/۱۰۰	۵/۱۳	۱۴/۰۵	۷/۸۲	۴۷/۱۰	۲/۱۶	*	*	۲۴/۱۵
٪/۰۹۰۵	*	۰/۰۴۰	۱/۱۱۰	۰/۱۸۱	۰/۱۸۹	*	*	۱/۰۹۳۷
٪/۱۰۰	۵/۱۵	۱۴/۱۱	۷/۸۵	۴۷/۲۱	۲/۱۳	*	*	۲۴/۰۲
۴۴۳۴	*	۵۳۹	۸۱۱	۱۸۸	۲۲۷	*	*	۱۱۱
٪/۱۰۰	*	۱۳/۷۸	۱۱/۷۴۹	۳۹/۲۱	۵/۱۱	*	*	۲۴/۰۴
٪/۱۲۱۰	*	۱/۱۱۲	۱/۱۴۲	۳/۱۲۹	۰/۴۲۰	*	*	۲۰/۰۳
٪/۳۱	*	۱۱/۲۸	۱۱/۲۵	۴/۰۹۱	۰/۱۲۸	*	*	۲۵/۰۴۵
۵۲۲۳	*	۱۲۲	۳۶۶	۵۸۵	۴۱	*	*	۰/۹۵
٪/۱۰۰	*	۲/۱۲	۱/۱۰۷	۱/۱۰۲	۰/۰۷۸	*	*	۱۵/۱۲۲
٪/۹۰۲۶۹	*	۱/۱۲۵	۰/۱۴۸	۱/۳۰۷	۰/۰۷۳	*	*	۱۶/۰۸۰
٪/۵۲	*	۲۱۰	۸۲/۳۵	۱۳/۱۶	۰/۰۹۲	*	*	۱۷/۰۸۹

پژوهش‌های ژئومورفولوژی کمی، سال دوم، شماره ۲، پاییز ۱۳۹۲

ادامه جدول ۵ سلسله مراتب آسیب پذیری منطقه ۲ به ترتیک محلات یازده کانه بر اساس خروجی مدل تاپسیسیں

منبع: محاسبات نگارنده‌گان

جدول ۱. سلسه‌هر اسباب پذیری منطقه ۴ به تغییر محلات یازده‌کله بر انسان خروجی مدل ناپسیس

ادامه جدول ۶. سلسه‌مراتب آسیب‌پذیری منطقه ۳ به ترتیک محلاط بازده‌گانه بر اساس خروجی مدل تاسیسیں

کد منطقه	کد محله	نوع اطلاعات			داده‌های آسیب‌پذیری	وزن آسیب‌پذیری
		۱	۲	۳		
۷	۶	۵	۴	۳	بسیار بسیار کم	بسیار بسیار کم
بسیار بسیار زیاد	بسیار زیاد	زیاد	متوسط	کم	بسیار کم	بسیار بسیار کم
جمع	۰/۵۹۲۱	۰/۵۵۱۸	۰/۵۰۵۷	۰/۴۴۴۰	۰/۴۰۷۰	۰/۴۰۶
۱۴۸	۰	۸۳۷	۱۱/۷۰	۱۱/۲۲	۱۱/۸۲	۰/۵۲۱۳
٪/۱۰/۳۳	۰	۱۱/۷۱	۷/۹۸	۷/۹۸	۱۶/۵۳	۰/۴۸۶۰
۱۶۰/۸۳	۰	۱۲/۲۲	۱۲/۲۲	۱۲/۲۳	۱۲/۵۱	۰/۴۰۷۷
۵۷۳۳	۰	۱۸۸۲	۱۲/۲۴	۱۲/۲۵	۱۲/۵۰	۰/۴۸۰۷
٪/۱۰/۳۳	۰	۱۱۹	۱۱۹	۱۲۰	۱۲/۲۳	۰/۴۸۵۹
۱۰۰	۰	۰	۱/۲۵	۱/۹۷	۱/۴۵	۰/۴۰۷۰
٪/۸/۷۸	۰	۰	۱/۸۸	۱/۹۰	۱/۸۸	۰/۴۰۷۰
۱۷۸۹	۰	۱/۹۰	۱/۱۵	۱/۱۵	۱/۱۴	۰/۴۰۷۰
۵۹۸۷	۰	۶	۱/۹۴	۱/۹۴	۱/۸۳	۰/۴۰۷۰
٪/۱۰/۳۳	۰	۱/۰	۱/۰	۱/۰	۱/۰	۰/۴۰۷۰
۱۳۴/۷۱	۰	۰	۰/۰۰۹	۰/۰۱۲	۰/۰۱۲	۰/۴۰۷۰
٪/۷/۷۳	۰	۰	۰/۰۰۹	۰/۰۱۴	۰/۰۱۴	۰/۴۰۷۰
۵۳۵۷	۰	۰	۱/۱۵	۱/۱۵	۱/۱۵	۰/۴۰۷۰
٪/۱۰/۳۵	۰	۱/۱۵	۱/۱۵	۱/۱۵	۱/۱۵	۰/۴۰۷۰
۵۶۸۲	۰	۰	۰/۰۷۰	۰/۰۷۰	۰/۰۷۰	۰/۴۰۷۰
٪/۸/۹۸	۰	۰	۰/۰۷۰	۰/۰۷۰	۰/۰۷۰	۰/۴۰۷۰
۱۰۵/۳۵	۰	۰	۰/۰۷۰	۰/۰۷۰	۰/۰۷۰	۰/۴۰۷۰

منبع: محاسبات نکاردنگ

ادامه جدول لا سلسه هر اتب آسپت بذپرسی منطقه ۲ بدتفکیک محلات بازداره گانه به اساسن خرسچی مدل تابعیت

منبع: محاسبات نگارندگان

برای مستندسازی نقشه خطر زلزله، در این بخش تلاش شده است پس از انتخاب ۲ پیکسل از پیکسل‌های معرفی شده که یکی نشان‌دهنده نقاط اولویت‌دار با آسیب‌پذیری بالا و شرایط نامطلوب و پیکسل دوم نماینده مناطقی با شرایط مطلوب‌تر هستند، به بررسی مورد به مورد ویژگی‌های این پیکسل‌ها به لحاظ معیارهای تعیین شده، پرداخته شود. نمونه اول با شرایط نامطلوب آسیب‌پذیری، در شمال غرب شهر و محله ۱۱ از منطقه ۴ (محله کاظم‌آباد، کوی حضرتی) واقع شده است. نمونه دوم شرایط مطلوب‌تری داشته و در جنوب غرب شهر و محله ۱۰ از منطقه ۳ (شهرک کارشناسان فاز ۲، کوی لاله) قرار دارد. با بررسی‌هایی که روی معیارهای تعیین‌کننده ضریب آسیب‌پذیری این پیکسل‌ها صورت پذیرفت، مشخص شد نمونه‌ای که دارای دامنه آسیب بالا است، در منطقه‌ای از شهر با بافت ارگانیک واقع شده و مصالح به کار رفته در سازه‌های آن، از نوع خشت و چوب بوده و کیفیت سازه‌ای از نوع تخریبی دارد. درواقع این محدوده از اصول و استانداردهای رایج در ساخت‌وسازها پیروی نکرده است. همچنین به دلیل افزایش جمعیت نیز، جزء مناطق با تراکم بالا محسوب می‌شود. اما نمونه‌ای که شرایط مطلوبی به لحاظ آسیب‌پذیری دارد، در یکی از شهرک‌های نوساز قرار گرفته که ساخت‌وساز در آن با رعایت اصول مهندسی و بر اساس آینه‌نامه ۲۸۰۰ صورت پذیرفته است. بهسبب توجه به مسائل اساسی در امر ساخت‌وساز، دامنه آسیب‌پذیری در این محدوده در شرایط مطلوب‌تر، قرار دارد (شکل ۱۳).

شکل ۱۳. نقشه پیکسل‌های نمونه مورد بررسی از لحاظ میزان آسیب‌پذیری در برابر خطر زمین‌لرزه شهر اردبیل

همان‌گونه که در جدول ۸ دیده می‌شود، پیکسل انتخاب شده نمونه اول که دارای شرایط نامطلوب است در ۱۲ مورد از ۲۰ معیار، نمره‌ای بیش از ۲۰۰ را به خود اختصاص داده است. یادآوری می‌شود که ارزش‌های فازی اختصاص یافته به معیارهای تعیین‌کننده دامنه آسیب‌پذیری، هر چه به عدد ۲۵۵ نزدیکتر باشد، نامطلوب‌تر تلقی می‌شود. اما در نمونه دوم مورد بررسی که دارای شرایط مطلوب‌تر است، فقط ۴ مورد از ۲۰ معیار، نمره بیش از ۲۰۰ داشته است که این امر موجب مطلوب‌شدن شرایط این نمونه شده است. البته ذکر این نکته ضروری است که تعدادی از معیارهای تعیین‌کننده دامنه آسیب، در نمونه‌های مورد بررسی از اهمیت بالاتری نسبت به سایر معیارها برخوردار است و اختلاف شدید در ارزش عادی و فازی این معیارها است که باعث شده تا نمونه‌ها شرایط مطلوب و نامطلوب را کسب کنند. برای نمونه می‌توان به نوع مصالح، کیفیت اینبه، فاصله از مراکز امداد و نجات و سازندهای سطحی اشاره کرد.

جدول ۸. ارزش‌های عادی و فازی دو نمونه مورد بررسی از پیکسل‌ها از لحاظ میزان آسیب‌پذیری در برابر خطر زمین‌لرزه

مطلوب		نامطلوب		نام معیار	
C:72 r:466		C:127 r:88			
ارزش فازی	ارزش عادی	ارزش فازی	ارزش عادی		
۸۵	اسکلت بتنی و فلزی	۲۵۵	خشتم و چوب	نوع مصالح	
۸۵	نوساز	۲۵۵	تخریبی	کیفیت اینبه	
۱۷۳	۲۰۰	۲۳۰	۲۵۹	تراکم جمعیت	
۱۷۰	۴	۲۵۵	۶	بعد خانوار	
۶	۱۲۰	۲۳۳	۳۵۱۰	فاصله از ایستگاه آتش نشانی	
۸۶	۱۲۹۸	۲۱۷	۲۲۳۱	فاصله از بیمارستان	
۴۵	۹۵۵	۲۰۰	۴۲۳۴	فاصله از شیرهای آتش نشانی	
۴۳	مسکونی	۴۳	مسکونی	کاربری اراضی	
۶۴	A سرویس‌دهی	۶۴	A سرویس‌دهی	معابر	
۱۲۸	۲	۲۳	۱	تعداد طبقات	
۱۰۲	۹۰ - ۶۰	۱۰۲	۹۰ - ۶۰	تراکم ساختمان	
۱۸۷	۱۴۶۶	۱۵۰	۲۲۵۶	فاصله از پمپ بنزین	
۲۲۰	۱۵۹	۱۹۵	۳۱۶	فاصله از پستهای هوایی برق	
۷۹	۴۰	۲۲۰	۲۹	سازندهای سطحی Ø	
۸۵	۳۳۰	۲۴۰	۲۵۶	سرعت امواج عرضی	
۱۴۸	۸	۱	۱۹	عمق سطح ایستابی	
۱۹۲	۱۵۴۷۹	۱۷۷	۱۹۴۴۶	فاصله از گسل	
۲۴۹	۵/۶	۲۴۵	۵/۵۴	توان لرزه زایی گسل	
۲۲۴	۸۶	۲۲۳	۸۵	حداکثر شتاب زلزله	
۲۴۵	۱۴/۶	۲۴۸	۱۵	مدت تداوم زلزله	

منبع: محاسبات نگارندگان

بحث و نتیجه‌گیری

یکی از فعل و انفعالات طبیعی زمین که برای برقراری اعتدال و انتظام در طبیعت نمودار می‌شود، رخداد زمین‌لرزه است. بر این اساس بشر به دنبال افزایش دانش خود و پیشرفت‌های تکنولوژیک حاصل شده طی سال‌های متتمادی، همواره این امکان را برای خود فراهم کرده تا از آثار و صدمات سوء ناشی از آن مصون بماند. کشور ایران با موقعیت خاص زمین‌ساختی و قرار گرفتن روی کمریند زلزله، موقعیت ویژه‌ای در لرزه‌خیزی دارد. استقرار یافتن کانون‌های شهری در پهنه‌های پر خطر، این شهرها را در معرض تهدید و آسیب جدی قرار داده است. این تهدید زمانی وضعیت حادتری به خود می‌گیرد که زیرساخت‌های اولیه و اصول مهمی که در میزان آسیب‌ها مؤثر هستند، مورد بی‌توجهی و کم‌توجهی قرار می‌گیرند و نمونه آن در منطقه مورد مطالعه، به‌وضوح مشاهده می‌شود؛ چرا که با بررسی نتایج حاصل از تحلیل روی دامنه آسیب‌پذیری مناطق مختلف شهر اردبیل، مشخص شد در هر محدوده از شهر که رعایت اصول و استاندارهای ساخت‌وسازها را بر خود لازم دانسته‌اند، آن محدوده از لحاظ ضریب آسیب‌پذیری در وضعیت مطلوب‌تری قرار دارد و در مواردی که توجهی به این اصول نشده، شرایط ویژه‌ای از آسیب‌پذیری را به وجود آورده است. نمونه این وضعیت را با بررسی مستندواری که روی پیکسل‌های انتخابی انجام شد، می‌توان در شکل ۱۳ و جدول ۸ مشاهده کرد. براساس تحلیل‌هایی که انجام گرفت و با دید کلان و نگاهی عمیق‌تر، مشخص شد محله ۲ از منطقه ۳ اردبیل، بیشترین آسیب‌پذیری را در سطح شهر دارد.

سخن آخر اینکه، نمی‌توان این ذهنیت را پذیرفت که بشر موجودی متهم به نابودی در برآبر آسیب‌ها و بلاهای تحمیل شده از محیط است؛ بلکه روند رو به رشد در پیشرفت‌های علمی جوامع مختلف و اثرات مثبت آن در ایمن‌سازی زندگی بشر، همواره خلاف این امر را ثابت کرده است. قاعده‌تاً این نوع نگاه‌ها و نحوه مدیریت و برنامه‌ریزی‌ها و مهم‌تر از آن، اجرای کامل قوانین موجود در زمینه ساخت‌وسازهای اصولی است که می‌تواند مشخص کننده میزان آسیب و خسارت پس از وقوع این‌گونه حوادث باشد و عدم توجه به این موارد، می‌تواند میزان آسیب‌ها را تا چندین برابر افزایش دهد. پیشنهادهایی که در برآیند مطالعه فوق می‌تواند راهگشا باشد در زیر ارائه شده است:

- با توجه به نتایج به دست آمده از مطالعات، مناطق و محلات مختلف شهر دامنه یکسانی از میزان آسیب ندارند؛ لذا برای رفع نقطه ضعف‌های محدوده‌های آسیب‌پذیر، هر فعالیت و عملکردی در ارتباط با نجات مصدومان باید با برنامه مدون اولویت‌بندی شده همراه باشد، به نحوی که اقدامات عملی از محدوده‌هایی آغاز شوند که در سلسله‌مراتب آسیب، رتبه بالاتری دارند.

- یکی از مؤلفه‌های مهم و تأثیرگذار که در مواجهه با خطر زمین‌لرزه می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای در کاهش تلفات ایفا کند، نسبت دسترسی مناطق مختلف شهری به مراکز امداد و نجات است؛ امری که توزیع و پراکنش آن در سطح شهر با توجه به ضریب خطر مناطق، صورت نگرفته است. نامطلوب‌بودن دسترسی‌ها به مراکز امداد و نجات، این مسئله را مطرح می‌کند که نحوه توزیع این مراکز در سطح شهر نیازمند بازنگری است تا مشکل محدوده‌های مشکل‌دار به امر دسترسی به این مراکز حل شود.

منابع

- آشور، ح. (۱۳۹۰). بررسی و تحلیل تناسب و جاذبه‌های شهرک صنعتی آمل در مکان‌گزینی واحدهای صنعتی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد جغرافیای طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی.
- احدزاد روشی، م؛ قرخلو، م؛ زیاری، ک. (۱۳۸۹). مدل سازی آسیب‌پذیری ساختمانی شهرها در برابر زلزله با استفاده از روش فرایند تحلیل سلسه‌مراتبی در محیط سیستم اطلاعات جغرافیایی (مطالعه موردی: شهر زنجان)، جغرافیا و توسعه، دوره ۸، شماره ۱۹، صص. ۱۶۱-۱۹۸.
- افروز، ب. (۱۳۹۰). ارائه الگوی مناسب در سطح‌بندی عملکرد مدیریت شهری در بسترسازی بروای توسعه کارآفرینی (مطالعه موردی: شهری اردبیل)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد جغرافیای طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی.
- ایری، ع. (۱۳۷۷). برنامه‌ریزی کاهش اثرات زلزله در سطوح شهری: نمونه موردی منطقه ۲۰ شهر تهران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی.
- برگی، خ. (۱۳۸۲). اصول مهندسی زلزله. چاپ چهارم. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- پورکرانی، م. و آرین، م. (۱۳۷۶). سایزموتکتونیک لرزه زمین ساخت. چاپ اول. تهران: انتشارات شرکت مهندسین مشاور دز آب.
- تهرانی‌زاده، م؛ حامدی، ف. (۱۳۸۱). بررسی حداکثر حرکات زمین، مدت دوام حرکات شدید و محتواهی فرکانسی زلزله چنگوره - آوج، سمینار درس‌هایی از زلزله چنگوره - آوج. مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، ۱ مرداد ۱۳۸۱.
- جهانگیری، ک؛ آذین، ع؛ محمد، ک؛ رحیمی، ع. (۱۳۸۹). تحلیل برخی عوامل مؤثر بر آمادگی مردم شهر تهران در برابر زلزله، مجله پژوهشی حکیم، سال سیزدهم، شماره سوم، صص. ۱۶۴-۱۵۵.
- جهانی، ع. (۱۳۷۷)، قابلیت‌های اطلاعات ماهواره‌ای و سیستم اطلاعات جغرافیایی در مطالعات ارزیابی زمین (مطالعه موردی: حوزه آبریزی طالقان)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه تربیت مدرس.
- حبیبی، ک؛ شیعه، ا؛ ترابی، ک. (۱۳۸۹). بررسی آسیب‌پذیری شبکه‌های ارتباطی شهرها در مقابل زلزله با استفاده از روش (IHWP) و GIS (مطالعه موردی: منطقه ۶ شهرداری تهران). باغ نظر، دوره ۷، شماره ۱۳، صص. ۴۸-۳۵.
- خانلری، غ. (۱۳۷۷). زمین‌شناسی مهندسی. چاپ اول. همدان: انتشارات دانشگاه ابوعلی سینا.
- روستایی، ش. (۱۳۹۰). پنهان‌بندی خطر گسل تبریز برای کاربری‌های مختلف اراضی شهری، جغرافیا و توسعه، دوره ۹، شماره ۲۱، صص. ۴۱-۲۷.
- روستایی، ش؛ جباری، ا. (۱۳۸۶). ژئومورفولوژی مناطق شهری. تهران: انتشارات سمت.
- ستوده، ب. (۱۳۸۰). برنامه‌ریزی کاربری زمین و اصلاح معابر جهت ایمن سازی در برابر زلزله (نمونه موردی: محله باغ فردوس شهرداری منطقه یک تهران). پایان‌نامه کارشناسی ارشد، شهرسازی - برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای، دانشگاه شیراز.
- سازمان آب منطقه‌ای آذربایجان شرقی و اردبیل. (۱۳۷۵). گزارش حفاری‌های چاه اکتشافی و پیزومتر مجاور آن در دشت اردبیل. معاونت مطالعات پایه منابع آب.
- سازمان آب منطقه‌ای آذربایجان شرقی و اردبیل. (۱۳۸۱). گزارش حفاری‌های چاه اکتشافی و پیزومتر مجاور آن در دشت اردبیل. معاونت مطالعات پایه منابع آب.
- سازمان مسکن و شهرسازی استان اردبیل. (۱۳۸۶). طرح جامع و تفصیلی شهر اردبیل.
- سازمان زمین‌شناسی کشور. شرح نقشه زمین‌شناسی چهار گوش اردبیل، مقیاس ۱:۲۵۰۰۰۰

شرکت سهامی آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک استان اردبیل، سلسله مطالعات بهسازی لرزه‌ای مدارس شهر اردبیل، مطالعات ژئوتکنیک، تیر ۱۳۸۳ – خرداد ۱۳۸۹

شهرابی، ه؛ قلیزاده، ح. (۱۳۹۰). پهنه‌بندی خطر زمین‌لرزه با روش تحلیل چندمعیاری فضایی. جغرافیا و توسعه، دوره ۹، شماره ۲۱، صص. ۸۰-۶۵.

شعبیه، ا. (۱۳۸۹). بررسی آسیب‌پذیری شهرها در برابر زلزله با استفاده از روش تحلیل سلسله‌مراتبی معکوس (IHWP) و GIS (مطالعه موردی: منطقه ۶ شهرداری تهران)، مجموعه مقالات چهارمین کنگره بین‌المللی جغرافی‌دانان جهان اسلام (ICIWG 2010)، ایران، زاهدان، ۲۵-۲۷ فروردین.

غلامی، ع. (۱۳۹۰)، کاربرد فنون MCDM در طرح و اولویت‌بندی گزینه‌های مناسب در امر بازیافت و دفن پسماندهای شهری (مطالعه موردی شیراز). پایان‌نامه کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، اردبیل: دانشگاه محقق اردبیلی.

فرج‌زاده اصل، م؛ احمدزاده، م؛ امینی، ج. (۱۳۹۰). ارزیابی آسیب‌پذیری مساکن شهری در برابر زلزله (مطالعه موردی: منطقه ۹ شهرداری تهران). مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای، سال سوم، شماره نهم، صص. ۳۶-۱۹.

قائده‌حمتی، ص؛ باستانی‌فر، ا؛ سلطانی، ل. (۱۳۹۰). بررسی تأثیرات تراکم بر آسیب‌پذیری ناشی از زلزله در شهر اصفهان (با رویکرد فازی). مجله جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی، سال بیست‌و‌دوه، شماره ۱، صص. ۱۲۲-۱۰۷.

گتمیری، ب. (۱۳۸۳). مجموعه شهری تهران، گزیده مطالعات محدودیت‌ها و امکانات طبیعی، وزارت مسکن و شهرسازی، معاونت شهرسازی و معماری، مرکز مطالعات و تحقیقات شهر سازی و معماری ایران، تهران: چاپ گستر.

لهانگ، ا. (۱۳۷۳). تشریح لرزه‌نگاشته‌ها، ترجمه سید جلیل‌الدین فاطمی و احمد عباس‌نژاد، کرمان: انتشارات دانشگاه شهری باهنر.

مالچفسکی، ی. (۱۳۸۵). سامانه اطلاعات جغرافیایی و تحلیل تصمیم‌گیری چندمعیاری، ترجمه اکبر پرهیزگار و عطا غفاری گیلاند، تهران: انتشارات سمت.

معماریان، ح. (۱۳۷۷). زمین‌شناسی مهندسی و ژئوتکنیک. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

مرکز مطالعات زلزله و زیستمحیطی تهران بزرگ و آزانس همکاری‌های بین‌المللی ژاپن (جايكا) (۱۳۸۱). ریزپهنه‌بندی لرزه‌های تهران بزرگ.

وزارت مسکن و شهرسازی، شرکت عمران و بهسازی شهری ایران. (۱۳۹۰). طرح بهسازی و نوسازی بافت فرسوده شهر اردبیل.

Antonioni, G., Gigliola, S. and Cozzani, V., 2007, **A Methodology for the Quantitative Risk Triggered by Seismic Events**, Journal of Hazardous Materials, Vol. 147, No. 1-2, PP. 48-59.

Bommer, J.J., Benito, M. B., Ciudad-Real, M., Lemoine, A., 2002, **The El Salvador Earthquakes of January and February 2001: Context, Characteristics and Implications for Seismic Risk**, Original Research Article, Soil Dynamics and Earthquake Engineering, Vol. 22, No. 5, PP. 389-418.

Cova, T. J., 1999, **GIS in Emergency Management, Geographic Information Systems: Principles, Techniques, Applications, and Management**, P.A. Longley, M.F. Goodchild, D.J. Maguire, D.W. Rhind (eds.), John Wiley & Sons, New York.

- Lantada, N., Pujades, L., Barbat, A., 2009, **Vulnerability Index and Capacity Spectrum Based Methods for Urban Seismic Risk Evaluation**, Natural Hazards, Vol. 51, No. 3, PP. 501-524.
- Nordenson, G.J.P., Deodatis, G., Jacob, K.J., Tantala, M., 2008, **Earthquake Loss Estimation for the New York City**, Metropolitan Region Original Research Article, Soil Dynamics and Earthquake Engineering, Vol. 28, No. 10-11, PP. 812-835.
- Rashed, K. and Weeks, J., 2003, **Assessing Vulnerability to Earthquake Hazard Through Spatial International**, Journal of Geographic Information Science Multicriteria Analysis of Urban Areas, Vol.17, No. 6, PP.547-576.
- Tang, A., Wen, A., 2009, **An Intelligent Simulation System for Earthquake Disaster Assessment**, Computers & Geosciences, Volume 35 , Issue 5, PP. 871-879.
- Zafarani, H., Noorzad, A., Ansari, A., Bargi, K., 2009, **Motion for Future Earthquaks in Greater Tehran**, Soil Dynamics and Earthquake Engineering, Vol. 29, No. 4, PP. 722-741.